

Grozījumi:

20.12.1999. likums / LV, 7 (1918), 10.01.2000. / Stājas spēkā 24.01.2000.
20.06.2000. likums / LV, 250/251 (2161/2162), 05.07.2000. / Stājas spēkā 19.07.2000.
17.07.2000. likums / LV, 263/265 (2174/2176), 19.07.2000. / Stājas spēkā 19.07.2000.
15.02.2001. likums / LV, 32 (2419), 27.02.2001. / Stājas spēkā 13.03.2001.
08.07.2003. likums / LV, 107 (2872), 23.07.2003. / Stājas spēkā 01.01.2004.
26.05.2005. likums / LV, 94 (3252), 15.06.2005. / Stājas spēkā 29.06.2005.
15.12.2005. likums / LV, 209 (3367), 29.12.2005. / Stājas spēkā 01.01.2006.
19.12.2006. likums / LV, 207 (3575), 29.12.2006. / Stājas spēkā 01.01.2007.
15.02.2007. likums / LV, 36 (3612), 01.03.2007. / Stājas spēkā 15.03.2007.
27.09.2007. likums / LV, 160 (3736), 04.10.2007. / Stājas spēkā 01.06.2008.
15.05.2008. likums / LV, 82 (3866), 28.05.2008. / Stājas spēkā 01.01.2009.
14.11.2008. likums / LV, 187 (3971), 02.12.2008. / Stājas spēkā 01.01.2009.
19.02.2009. likums / LV, 35 (4021), 04.03.2009. / Stājas spēkā 18.03.2009.
12.06.2009. likums / LV, 96 (4082), 19.06.2009. / Stājas spēkā 01.07.2009.
13.05.2010. likums / LV, 86 (4278), 01.06.2010. / Stājas spēkā 15.06.2010.
09.09.2010. likums / LV, 151 (4343), 23.09.2010. / Stājas spēkā 01.01.2011.
03.03.2011. likums / LV, 46 (4444), 23.03.2011. / Stājas spēkā 06.04.2011.
09.06.2011. likums / LV, 99 (4497), 29.06.2011. / Stājas spēkā 13.07.2011.
15.12.2011. likums / LV, 201 (4599), 22.12.2011. / Stājas spēkā 01.01.2012.
15.12.2011. likums / LV, 204 (4602), 29.12.2011. / Stājas spēkā 01.01.2012.
23.02.2012. likums / LV, 41 (4644), 13.03.2012. / Stājas spēkā 27.03.2012.
29.11.2012. likums / LV, 200 (4803), 20.12.2012. / Stājas spēkā 01.01.2013.
Satversmes tiesas 28.03.2013. spriedums / LV, 63 (4869), 02.04.2013. / Stājas spēkā 02.04.2013.
21.11.2013. likums / LV, 243 (5049), 12.12.2013. / Stājas spēkā 26.12.2013.
Satversmes tiesas 24.04.2014. spriedums / LV, 82 (5142), 28.04.2014. / Stājas spēkā 28.04.2014.
04.09.2014. likums / LV, 186 (5246), 19.09.2014. / Stājas spēkā 20.09.2014.
30.10.2014. likums / LV, 228 (5288), 15.11.2014. / Stājas spēkā 29.11.2014.
10.12.2015. likums / LV, 251 (5569), 23.12.2015. / Stājas spēkā 01.01.2016.
23.11.2016. likums / LV, 241 (5813), 10.12.2016. / Stājas spēkā 01.01.2017.
27.04.2017. likums / LV, 90 (5917), 10.05.2017. / Stājas spēkā 24.05.2017.
25.05.2017. likums / LV, 113 (5940), 07.06.2017. / Stājas spēkā 01.01.2018.
09.11.2017. likums / LV, 231 (6058), 22.11.2017. / Stājas spēkā 06.12.2017.
12.04.2018. likums / LV, 84 (6170), 26.04.2018. / Stājas spēkā 10.05.2018.
20.09.2018. likums / LV, 196 (6282), 04.10.2018. / Stājas spēkā 18.10.2018.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

Ceļu satiksmes likums

I nodaļa Vispārīgie noteikumi

1.pants. Likumā lietotie termini

Likumā ir lietoti šādi termini:

1) **ceļa īpašnieks** — valsts, pašvaldība, fiziskā vai juridiskā persona, kurai attiecīgais ceļš pieder uz īpašuma tiesību pamata;

2) **ceļa pārvaldītājs** — īpašnieks vai cita fiziskā vai juridiskā persona, kurai attiecīgais ceļš nodots pārvaldījumā (pārziņā);

3) **ceļš** — jebkura satiksmei izbūvēta teritorija (autoceļš, iela, prospekts, šķērsiela un tamlīdzīgas teritorijas visā platumā, ieskaitot brauktuvi, ietves, nomales, sadalošās joslas un salīņas). Ceļa kompleksā ietilpst ceļš, mākslīgās būves (tilti, satiksmes pārvadi, tuneļi, caurtekas, ūdens novadīšanas ietaises, atbalsta sienas un citas būves), ceļu inženierbūves (pasažieru sabiedrisko transportlīdzekļu pieturvietas un paviljoni, bremsēšanas un paātrinājuma joslas, transportlīdzekļu stāvietas, atpūtas laukumi, velosipēdu ceļi un ietves, ceļu sakaru un apgaismojuma līnijas, elektrotransporta kontakttīkli un citas inženierbūves), satiksmes organizācijas tehniskie līdzekļi (ceļa zīmes, luksofori, signālstabiņi, aizsargbarjeras, gājēju barjeras, vertikālie un horizontālie ceļa apzīmējumi un citi tehniskie līdzekļi);

4) **ceļu drošības audīts** — neatkarīga un sistemātiska projektu (arī būvprojektu) un ceļu tīkla pārbaudes procedūra, kurā no satiksmes drošības viedokļa novērtē potenciālās bīstamās vietas, kur var veidoties konfliktsituācijas, kā arī esošās bīstamās vietas un posmus un par kuras rezultātiem sastāda audita atzinumu;

5) **ceļu satiksme** — attiecības, kas rodas, pārvietojoties pa ceļiem ar transportlīdzekļiem vai bez tiem;

6) **ceļu satiksmes dalībnieks** — jebkura persona, kas atrodas uz ceļa vai tieši piedalās ceļu satiksmē;

7) **ceļu satiksmes negadījums** — ceļu satiksmē noticis nelaimes gadījums, kurā iesaistīts vismaz viens transportlīdzeklis un kura rezultātā cilvēks gājis bojā, viņam nodarīti miesas bojājumi vai arī nodarīti zaudējumi fiziskās vai juridiskās personas mantai vai vīdei, kā arī citā vietā, kur iespējama transportlīdzekļa braukšana, noticis negadījums, kurā iesaistīts transportlīdzeklis;

8) **Ceļu satiksmes noteikumi** — Ministru kabineta normatīvais akts, kas nosaka ceļu satiksmes kārtību un ir saistošs visām fiziskajām un juridiskajām personām;

9) **diennakts tumšais laiks** — laiks no vakara krēslas iestāšanās līdz rīta krēslas izzušanai;

10) **gājējs** — persona, kas pārvietojas pa ceļu kājām vai ratiņkrēslā. Šis termins neattiecas uz personām, kas veic darbus uz brauktuves, un uz satiksmes regulētājiem;

10¹) **inteliģentās transporta sistēmas** — sistēmas, kurās informācijas un sakaru tehnoloģijas izmanto autotransporta jomā (ietverot infrastruktūru, transportlīdzekļus un ceļu lietotājus), satiksmes un mobilitātes pārvaldībā, kā arī lai nodrošinātu saskarni ar citiem transporta veidiem;

11) **mehāniskais transportlīdzeklis** — pašgājējs transportlīdzeklis, kas pārvietojas pa ceļu ar savu enerģiju (tai skaitā traktortehnika un trolejbuss), izņemot sliežu transportlīdzekļus;

12) **mopēds** — divriteņu vai trīsriteņu mehāniskais transportlīdzeklis, kura motora darba tilpums nepārsniedz 50 kubikcentimetrus (dzirksteļaiždedzes tipa motoriem) vai kura maksimālā jauda nepārsniedz 4 kW (elektromotoriem vai cita veida iekšdedzes tipa motoriem) un konstrukcijā paredzētais maksimālais ātrums pārsniedz 25 kilometrus stundā, bet nepārsniedz 45 kilometrus stundā, kā arī četrriteņu mehāniskais transportlīdzeklis, kura pašmasa nepārsniedz 350 kilogramus (neskaitot akumulatoru masu elektrotransportlīdzekļiem), motora darba tilpums nepārsniedz 50 kubikcentimetrus (dzirksteļaiždedzes tipa motoriem) vai kura maksimālā jauda nepārsniedz 4 kW (elektromotoriem vai cita veida iekšdedzes tipa motoriem) un konstrukcijā paredzētais maksimālais ātrums nepārsniedz 45 kilometrus stundā;

13) **motocikls** — divriteņu mehāniskais transportlīdzeklis (ar blakusvāģi vai bez tā), kura motora darba tilpums pārsniedz 50 kubikcentimetrus un konstrukcijā paredzētais maksimālais ātrums pārsniedz 45 kilometrus stundā. Šis termins attiecas arī uz sniega motocikliem;

14) **nepietiekama redzamība** — tādi laikapstākļi (migla, lietus, sniegs un tamlīdzīgi apstākļi), kuru dēļ redzamība uz ceļa ir tuvāka par 300 metriem, arī mijkrēslis;

15) **operatīvais transportlīdzeklis** — mehāniskais transportlīdzeklis, kuram noteiktā kārtībā piešķirts operatīvā

transportlīdzekļa statuss un kurš piedalās ceļu satiksmē ar iedegtu mirgojošu zilu vai zilu un sarkanu bākguoni un ieslēgtu speciālu skaņas signālu;

15¹⁾ **palīgmotors** — motors, kas iebūvēts transportlīdzeklī vai uzstādīts uz tā, taču netiek izmantots transportlīdzekļa piedziņā;

16) **pasažieris** — persona, kas atrodas transportlīdzeklī vai uz tā (izņemot transportlīdzekļa vadītāju), kā arī persona, kas iekāpj transportlīdzeklī vai uzkāpj uz tā, izkāpj no transportlīdzekļa vai nokāpj no tā;

17) **pašmasa** — atbilstoši valsts standartam nokomplektēta transportlīdzekļa masa kopā ar vadītāju, bet bez pasažieriem un kravas;

18) **piekabe (puspiekabe)** — transportlīdzeklis, kas paredzēts braukšanai savienojumā ar mehānisko transportlīdzekli. Šis termins neattiecas uz motociklu blakusvāģiem;

19) **pilna masa** — izgatavotāja noteikta transportlīdzekļa maksimālā pieļaujamā masa kopā ar vadītāju, pasažieriem un kravu. Vilcējam ar piekabi pilna masa ir vilcēja un piekabes pilnu masu summa, bet vilcējam ar puspiekabi — vilcēja pašmasas, pasažieru masas un puspiekabes pilnas masas summa;

19¹⁾ **specializētais tūristu transportlīdzeklis** — mehāniskais transportlīdzeklis, kas savienojumā ar vienu vai vairākām pasažieru pārvadāšanai paredzētām piekabēm brauc pa noteiktu maršrutu;

19²⁾ **speciālā traktortehnika** — traktortehnika, kuru ražotājs nav paredzējis izmantošanai ceļu satiksmē;

19³⁾ **speciālā militārā tehnika** — bruņutehnika, inženiertehnika un cita speciāla pašgājēja tehnika ar iekšdedzes motoru, ja tā nav būvēta uz automobiļa bāzes un pēc konstrukcijas ir paredzēta izmantošanai mācību kaujās un kaujas apstākļos;

19⁴⁾ **speciālais militārais transportlīdzeklis** — mehāniskais transportlīdzeklis, kas būvēts uz automobiļa bāzes, pēc konstrukcijas paredzēts izmantošanai mācību kaujas un kaujas apstākļos un reģistrēts normatīvajos aktos par transportlīdzekļu reģistrāciju noteiktajā kārtībā;

20) **starptautiskie autotransporta pārvadājumi** — jebkuri pārvadājumi ar autotransporta līdzekļiem, šķērsojot vismaz vienas valsts robežu;

21) **traktortehnika** — pašgājējs transportlīdzeklis uz riteņiem vai kāpurķēdēm, kurš pārvietojas ar savu enerģiju, kuram ir vismaz divas asis, kura galvenā funkcija ir vilce, kurš ir īpaši izstrādāts, lai vilktu, stumtu, pārvietotu vai darbinātu konkrētas ierīces, mašīnas vai piekabes, un kura izmantošana cilvēku vai kravu pārvadāšanai pa ceļiem vai cilvēku vai kravu pārvadāšanai izmantojamu transportlīdzekļu vilkšanai pa ceļiem ir tikai sekundāra funkcija;

22) **tramvajs** — transportlīdzeklis, kas paredzēts braukšanai pa sliedēm savienojumā ar ārēju elektroenerģijas padeves avotu. Šis termins neattiecas uz elektrovilcieniem;

23) **transportlīdzeklis** — ierīce, kas pēc savas konstrukcijas paredzēta braukšanai pa ceļiem ar motora palīdzību vai bez motora;

23¹⁾ **transportlīdzekļa apkalpes loceklis** — persona, kura vada transportlīdzekli vai atrodas tajā, lai veiktu pasažieru vai kravas komercpārvadājumu vai pašpārvadājumu tās fiziskās vai juridiskās personas uzdevumā, kura to nodarbina;

23²⁾ **transportlīdzekļa atbilstības apliecinājums** — dokuments, kas atbilstoši normatīvajiem aktiem par riteņu transportlīdzekļu un to sastāvdaļu atbilstības novērtēšanu apliecina, ka mehāniskajam transportlīdzeklī (izņemot bezceļu transportlīdzekli) vai tā piekabei (puspiekabei) veikta atbilstības novērtēšana;

24) **transportlīdzekļa īpašnieks** — fiziskā vai juridiskā persona, kurai pieder transportlīdzeklis. Par valsts vai pašvaldības transportlīdzekļa īpašnieku šā likuma izpratnē uzskatāma tiešā vai pastarpinātā valsts pārvaldes iestāde, uz kuras vārda transportlīdzeklis reģistrēts;

24¹⁾ **transportlīdzekļa tehniskais stāvoklis** — transportlīdzekļa (kopumā) un atsevišķu tā sistēmu, sastāvdaļu un parametru tehniskais stāvoklis un ekspluatācijas īpašības, kā arī transportlīdzekļa nodrošinājums ar

normatīvajos aktos paredzēto transportlīdzekļa aprīkojumu;

25) **transportlīdzekļa turētājs** — fiziskā vai juridiskā persona, kura uz tiesiska pamata (mantas īres, nomas, patapinājuma līgums u.c.) lieto transportlīdzekli. Par transportlīdzekļa turētāju nav uzskatāma persona, kas transportlīdzekli lieto uz dienesta vai darba tiesisko attiecību pamata;

26) **transportlīdzekļa uzskaites tehniskie dati** — tehnisko datu kopums, kas nepieciešams transportlīdzekļa reģistrācijai;

27) **transportlīdzekļa vadītāja veselības pirmstermiņa pārbaude** — veselības pārbaude, lai noteiktu medicīnisko pretindikāciju esamību, ja transportlīdzekļa vadītājs transportlīdzekli ir vadījis alkoholisko dzērienu, narkotisko, psihotropo vai citu apreibinošu vielu ietekmē vai ir pamatotas aizdomas, ka transportlīdzekļa vadītājam ir medicīniskās pretindikācijas transportlīdzekļa vadīšanai (slimība, trauma);

28) **transportlīdzekļa vadītājs** — fiziskā persona, kas vada transportlīdzekli, tai skaitā vadīšanas iemaņu pārbaudes laikā, kura notiek normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, vai apmāca vadīt transportlīdzekli personu, kurai nav atbilstošas kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesību. Šis jēdziens uz personu, kura ir vadījusi transportlīdzekli, attiecas līdz tam brīdim, kad šo transportlīdzekli sāk vadīt cita persona;

29) **transportlīdzekļa valdītājs** — persona, kuras tiesiskā valdījumā ir transportlīdzeklis uz mantojuma tiesību pamata;

30) **tricikls un kvadricikls** — attiecīgi trīsriteņu vai četrriteņu mehāniskais transportlīdzeklis ar simetriski izvietotiem riteņiem, kura konstrukcijā paredzētais maksimālais ātrums pārsniedz 45 kilometrus stundā vai kuram ir iekšdedzes motors ar 50 kubikcentimetru vai lielāku darba tilpumu [kvadricikla pašmasa nepārsniedz 400 kilogramus (550 kilogramus, ja tas paredzēts kravu pārvadāšanai) un jauda — 15 kilovatus];

31) **trolejbuss** — mehāniskais transportlīdzeklis, kas paredzēts braukšanai pa ceļu savienojumā ar ārēju elektroenerģijas padeves avotu;

32) **velosipēds** — transportlīdzeklis, kas paredzēts braukšanai, izmantojot uz tā esošā cilvēka muskuļu spēku (izņemot ratiņkrēslus). Velosipēds var būt aprīkots ar elektromotoru, kura jauda ir ne lielāka par 0,25 kW;

33) **vilcējs** — mehāniskais transportlīdzeklis, kas brauc savienojumā ar piekabi (puspiekabi).

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.02.2001., 08.07.2003., 26.05.2005., 15.12.2005., 15.02.2007., 19.02.2009., 13.05.2010., 03.03.2011., 09.06.2011., 23.02.2012., 30.10.2014., 10.12.2015., 27.04.2017. un 12.04.2018. likumu, kas stājas spēkā 10.05.2018.)

2.pants. Likuma mērķis

Šā likuma mērķis ir:

1) noteikt ceļu satiksmes norises un ceļu satiksmes drošības organizatoriskos un tiesiskos pamatus Latvijā, lai aizsargātu cilvēku dzīvību un veselību, vidi, kā arī fiziskajām un juridiskajām personām piederošo mantu;

2) regulēt mehānisko transportlīdzekļu īpašuma, turējuma un lietošanas tiesību iegūšanu, kā arī transportlīdzekļu īpašnieku, turētāju un lietotāju atbildību.

3.pants. Ceļu satiksmes tiesiskais pamats

(1) Ceļu satiksmes tiesiskais pamats ir šis likums un citi likumi, Ceļu satiksmes noteikumi un citi Ministru kabineta normatīvie akti, valsts standarti, kā arī starptautiskie līgumi, kuru dalībvalsts ir Latvija.

(2) Ceļu satiksmes kārtību Latvijā nosaka Ministru kabinets, apstiprinot Ceļu satiksmes noteikumus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.07.2003. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2004.)

4.pants. Ceļu satiksmes pārvalde un šā likuma izpildes nodrošināšana

(1) Ceļu satiksmes vispārējo pārvaldi realizē Ministru kabinets un pašvaldības atbilstoši savai kompetencei.

(2) Ceļu satiksmes pārvaldi atbilstoši savai kompetencei realizē Satiksmes ministrija, Iekšlietu ministrija, Zemkopības ministrija.

(3) Satiksmes ministrija organizē un koordinē valsts politikas izstrādi un īstenošanu, kā arī veic valsts uzraudzību pār likumu un citu normatīvo aktu ievērošanu ceļu satiksmes drošības jomā. Satiksmes ministrs izdod ar ceļu satiksmes drošību saistītus aktus.

(4) Valsts policija saskaņā ar likumu "Par policiju" nodrošina kārtību uz ceļiem, regulē transportlīdzekļu un gājēju kustību, veic satiksmes uzraudzību, kontrolē ceļu stāvokli, kā arī satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu un transportlīdzekļu tehnisko stāvokli.

(5) Ceļu satiksmes drošības direkcija reģistrē transportlīdzekļus, piešķir un anulē transportlīdzekļu vadīšanas tiesības un izsniedz transportlīdzekļu vadītāju apliecības, nodrošina un uztur transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistru, veic transportlīdzekļu valsts tehnisko apskati un kontrolē ekspluatācijā esošo transportlīdzekļu tehnisko stāvokli, transportlīdzekļu vadītāju apmācības procesu, dod atļauju piedalīties ceļu satiksmē, veic ceļu drošības auditu un vispārējo pārraudzību, pamatojoties uz informāciju, ko Iekšlietu ministrijas Informācijas centrs sniedz Ministru kabineta noteiktajā apjomā un kārtībā, nodrošina statistiku par ceļu satiksmes negadījumiem un tās analīzi, kā arī veic citas ar ceļu satiksmes drošību saistītas darbības atbilstoši savai kompetencei. Ceļu satiksmes drošības direkcija savas kompetences ietvaros izdod ar ceļu satiksmes drošību saistītus aktus. Ministru kabinets izdod noteikumus par normatīvajos aktos noteikto Ceļu satiksmes drošības direkcijas pakalpojumu cenrāža apstiprināšanu, kā arī nosaka to personu loku, kuras ir atbrīvojamas no samaksas par minētajiem pakalpojumiem.

(5¹) Ceļu satiksmes drošības direkcija nodrošina Rīgas motormuzeja darbību, uztur un attīsta muzeja krājumu kā Nacionālā muzeju krājuma sastāvdaļu, nodrošina muzeja vērtību pieejamību sabiedrībai, veic zinātnisko pētniecību un sabiedrības izglītošanu.

(6) Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra reģistrē traktortehniku un tās piekabes, veic traktortehnikas un tās piekabju valsts tehnisko apskati un kontrolē ekspluatācijā esošās traktortehnikas tehnisko stāvokli, traktortehnikas vadītāju un instruktoru apmācības procesu, dod atļauju piedalīties ceļu satiksmē, piešķir un anulē traktortehnikas vadīšanas tiesības un izsniedz traktortehnikas vadītāju apliecības, kā arī nodrošina un uztur traktortehnikas un tās vadītāju informatīvo sistēmu. Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra par sniegtajiem publiskajiem pakalpojumiem iekasē maksu Ministru kabineta noteiktajā apmērā.

(7) Izglītības un zinātnes ministrija nodrošina Ceļu satiksmes noteikumu un ceļu satiksmes drošības pamatu mācīšanu pirmsskolas un vispārējās izglītības mācību iestādēs pēc programmām, kuras saskaņotas ar Ceļu satiksmes drošības direkciju.

(8) Latvijas Valsts ceļi uzrauga ceļu būvniecību, remontu, rekonstrukciju un uzturēšanu satiksmei drošā stāvoklī atbilstoši normatīvajiem aktiem un standartiem ceļu satiksmes drošības jomā, veic ar ceļu satiksmi saistītu objektu būvniecības un rekonstrukcijas projektu saskaņošanu un uzrauga satiksmes organizāciju un tās tehnisko līdzekļu izvietojuma atbilstību Latvijā obligāti piemērojamo standartu un citu normatīvu prasībām.

(9) Zemkopības ministrija izstrādā normatīvo aktu projektus par ceļu satiksmes drošības jautājumiem attiecībā uz traktortehnikas un tās piekabju izmantošanu ceļu satiksmē, kā arī normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā īsteno Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras pārraudzību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.02.2001., 08.07.2003., 26.05.2005., 15.12.2005., 15.02.2007., 19.02.2009., 13.05.2010. un 09.06.2011. likumu, kas stājas spēkā 13.07.2011.)

4.¹ pants. Transportlīdzekļu un to numurēto agregātu tirdzniecība

(1) Transportlīdzekļu un to numurēto agregātu (transportlīdzekļa virsbūvju, kabīņu vai rāmju, uz kuriem transportlīdzekļa izgatavotājs norāda transportlīdzekļa identifikācijas numuru) tirdzniecība ir Latvijā neregistrētu transportlīdzekļu un to numurēto agregātu pārdošana vai arī Latvijā reģistrētu šo preču pārdošana, veicot komercdarbību.

(2) Ar transportlīdzekļu (izņemot tramvaju, trolejbusu un velosipēdu) un to numurēto agregātu tirdzniecību ir tiesības nodarboties komersantam, kas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir ierīkojis un reģistrējis transportlīdzekļu tirdzniecības vietu.

(3) Transportlīdzekļu un to numurēto agregātu (izņemot traktortehnikas, to piekabju un numurēto agregātu) tirdzniecības vietu reģistrē Ceļu satiksmes drošības direkcija. Traktortehnikas, to piekabju un numurēto agregātu tirdzniecības vietu reģistrē Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra. Transportlīdzekļu tirdzniecības vietu reģistrācijas

kārtību nosaka Ministru kabinets.

(4) Prasības transportlīdzekļu un to numurēto agregātu tirdzniecībai, kā arī tirdzniecības valsts reģistrācijas numura zīmju izmantošanai nosaka Ministru kabinets.

(15.02.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.05.2010. un 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

II nodaļa

Satiksmes drošības pamatnoteikumi uz ceļiem

5.pants. Prasības attiecībā uz ceļu aprīkošanu

Jebkuram ceļam jābūt aprīkotam ar nepieciešamajām ceļu inženierbūvēm un satiksmes organizācijas tehniskajiem līdzekļiem atbilstoši obligāto standartu, tehnisko normatīvu un noteikumu prasībām.

6.pants. Ceļa pārvaldītāja pienākumi

(1) Ceļa pārvaldītājam ir pienākums:

1) nodrošināt, lai ceļš pastāvīgi tiktu uzturēts satiksmei drošā stāvoklī atbilstoši normatīvajiem aktiem un standartiem ceļu satiksmes drošības jomā;

2) organizēt satiksmi un nodrošināt ceļa, tā mākslīgo būvju un inženierbūvju, kā arī satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu uzturēšanu lietošanas kārtībā atbilstoši normatīvajiem aktiem un standartiem ceļu satiksmes drošības jomā;

3) nodrošināt, lai nekavējoties tiktu novērsti šķēršļi, kas traucē satiksmi un apdraud tās drošību, bet, ja tas nav iespējams, nodrošināt bīstamo vietu aprīkošanu ar atbilstošiem satiksmes organizācijas tehniskajiem līdzekļiem līdz šo šķēršļu likvidēšanai;

4) nodrošināt, lai tiktu izanalizēti ceļu satiksmes negadījumi, tādējādi pastāvīgi pilnveidojot satiksmes organizāciju;

5) kontrolēt ceļa darbu veikšanas kārtību;

6) nodrošināt ceļu drošības audita veikšanu;

7) norādītajos termiņos un kārtībā izpildīt Satiksmes ministrijas un lekšlietu ministrijas amatpersonu priekšrakstus, kas izdoti to kompetences ietvaros;

8) atlīdzināt personām zaudējumus, kuri tām radušies šo pienākumu neizpildes gadījumā.

(2) Ministru kabinets nosaka ceļu drošības auditēšanas un ceļu drošības auditoru sertificēšanas kārtību.

(3) Valsts un pašvaldību autoceļu ikdienas uzturēšanas prasības un to izpildes kontroles kārtību nosaka Ministru kabinets.

(15.02.2001. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.07.2003., 26.05.2005. un 15.12.2005. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2006.)

7.pants. Ceļu būvniecības, remonta un rekonstrukcijas projektēšana

(1) Ceļu, to inženierbūvju un dzelzceļa pārbrauktuvju būvniecības, remonta un rekonstrukcijas projektiem jāatbilst spēkā esošajiem likumiem un citiem normatīvajiem aktiem un ceļu satiksmes drošības normatīviem. Projektu atbilstība minētajām prasībām jāapstiprina projektētājam. Projekti jāaskaņo ar Latvijas Valsts ceļiem.

(2) Par ekspluatācijā nododamiem ceļu būvniecības, remonta un rekonstrukcijas objektiem saņemams Latvijas Valsts ceļu atzinums par to atbilstību normatīvajiem aktiem un standartiem ceļu satiksmes drošības jomā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.02.2001., 08.07.2003. un 26.05.2005. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2005.)

7.¹ pants. Nekustamā īpašuma lietošanas tiesību aprobežojumi sakarā ar ceļu inženierbūvju un satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu ekspluatācijas nodrošināšanu

(1) Nekustamā īpašuma īpašnieks vai valdītājs nedrīkst bojāt, patvaļīgi noņemt vai pārveidot ceļu inženierbūvju vai satiksmes organizācijas tehniskos līdzekļus, kuri izvietoti nekustamajā īpašumā.

(2) Nekustamā īpašuma īpašnieks vai valdītājs nedrīkst veikt darbības, kas varētu kavēt ceļu inženierbūvju vai satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu īpašnieku, valdītāju vai lietotāju veikt nekustamajā īpašumā esošo ceļu inženierbūvju vai satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu rekonstrukciju, renovāciju vai ekspluatāciju, kā arī liegt piekļuvi nekustamajam īpašumam, lai veiktu minētās darbības.

(3) Esošo ceļu inženierbūvju vai satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu pārvietošanu pēc pamatotas nekustamā īpašuma īpašnieka prasības veic par nekustamā īpašuma īpašnieka līdzekļiem.

(4) Nekustamā īpašuma īpašnieks vai valdītājs nodrošina iespēju ceļu inženierbūvju vai satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu īpašnieka, valdītāja vai lietotāja personālam piekļūt pie attiecīgajā īpašumā esošajām ceļu inženierbūvēm vai satiksmes organizācijas tehniskajiem līdzekļiem, lai veiktu to rekonstrukciju, renovāciju vai ar to ekspluatāciju saistītus darbus. Par remonta vai citu darbu nepieciešamību nekustamā īpašuma īpašnieku brīdina, nosūtot rakstveida paziņojumu uz viņa juridisko adresi vai deklarēto dzīvesvietu, vismaz septiņas dienas pirms šo darbu uzsākšanas, bet avārijas gadījumā tās seku novēršanu pieļaujams uzsākt bez nekustamā īpašuma īpašnieka iepriekšējas brīdināšanas, ja to nav iespējams izdarīt.

(5) Ceļu inženierbūvju vai satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu ierīkošanai vai izbūvei ceļu inženierbūvju vai satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu īpašniekam, valdītājam vai lietotājam ir tiesības izmantot jebkuru nekustamo īpašumu. Ceļu inženierbūvju vai satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu īpašnieks, valdītājs vai lietotājs sedz ceļu inženierbūvju vai satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu pirmreizējās ierīkošanas vai izbūves izdevumus.

(30.10.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.11.2014.)

8.pants. Satiksmes ierobežošana vai aizliegums

(1) Ceļa pārvaldītājs satiksmi uz laiku var ierobežot vai aizliegt, ja radušies nelabvēlīgi ceļa, klimatiskie vai citi apstākļi (paredzētas sporta sacensības, publiski pasākumi u.tml.), kas apdraud satiksmes drošību. Kārtību, kādā ieviešami satiksmes ierobežojumi vai aizliegums, nosaka Ministru kabinets.

(2) Sevīšķi neatliekamajos gadījumos, pildot dienesta pienākumus, savas kompetences ietvaros satiksmi var ierobežot vai aizliegt policijas darbinieki un citas amatpersonas, kuras tam pilnvaro likumi un citi normatīvie akti.

(3) Ārkārtējās situācijas un izņēmuma stāvokļa laikā ceļu satiksmes ierobežojumus var noteikt saskaņā ar normatīvajiem aktiem par ārkārtējo situāciju un izņēmuma stāvokli.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.07.2003. un 09.06.2011. likumu, kas stājas spēkā 13.07.2011.)

III nodaļa Transportlīdzekļi un to reģistrācija

9.pants. Transportlīdzekļu izmantošana ceļu satiksmē

(1) Latvijas teritorijā ceļu satiksmē atļauts izmantot reģistrētus transportlīdzekļus, kuru konstrukcija un tehniskais stāvoklis atbilst Latvijā obligāti piemērojamo standartu un normatīvu prasībām, attiecībā uz kuriem ir veikta sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana un kuriem ir dota atļauja piedalīties ceļu satiksmē.

(2) Mehāniskajiem transportlīdzekļiem jābūt divām valsts reģistrācijas numura zīmēm, bet motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, traktortehnikai, mopēdiem un piekabēm, kuru izgatavotājs paredzējis uzstādīt tikai vienu numura zīmi, — vienai valsts reģistrācijas numura zīmei. Zīmes piestiprināmas šim nolūkam paredzētajās vietās. Uz trolejbusiem, tramvajiem, speciālās militārās tehnikas un specializētajiem tūristu transportlīdzekļiem jābūt uzkrāsotiem diviem reģistrācijas numuriem.

(2¹) Ja transportlīdzeklim uzstāda ierīci, kas paredzēta velosipēdu vai papildu bagāžas pārvadāšanai, un šī ierīce vai ar to pārvadājamā bagāža aizsedz uzstādīto numura zīmi, transportlīdzeklim var papildus piešķirt vienu ar identisku simbolu kombināciju apzīmētu numura zīmi, ja ierīces izgatavotājs tai paredzējis vietu numura zīmes uzstādīšanai.

(3) Specializēto tūristu transportlīdzekļu izmantošanas nosacījumus, transportlīdzekļa tipu un kustības maršrutu, izvērtējot tā sabiedriskās nepieciešamības un drošības kritērijus, nosaka attiecīgā pašvaldība.

(4) *(Izslēgta ar 23.11.2016. likumu)*

(5) *(Izslēgta ar 23.11.2016. likumu)*

(6) *(Izslēgta ar 23.11.2016. likumu)*

(08.07.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.05.2005., 19.02.2009., 13.05.2010., 03.03.2011., 09.06.2011., 21.11.2013., 04.09.2014., 10.12.2015. un 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

10.pants. Transportlīdzekļu reģistrācija

(1) Ceļu satiksmē iesaistītos transportlīdzekļus reģistrē:

- 1) vietējās pašvaldības to noteiktajā kārtībā — tramvajus, trolejbusus un specializētos tūristu transportlīdzekļus;
- 2) Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra — traktortehniku un tās piekabes;
- 2¹) Nacionālie bruņotie spēki — speciālo militāro tehniku;
- 3) Ceļu satiksmes drošības direkcija — pārējos mehāniskos transportlīdzekļus un to piekabes.

(1¹) Šā panta pirmās daļas 2. un 3.punktā minēto ceļu satiksmē iesaistīto transportlīdzekļu reģistrācija veicama piecu dienu laikā pēc transportlīdzekļa iegādes vai ārvalstīs iegādāta transportlīdzekļa ieviešanas dienas, pirms tam to uzrādot transportlīdzekļa agregātu numuru salīdzināšanai. Ja no ārvalstīm ievestu transportlīdzekli neizmanto ceļu satiksmē, to var neregistrēt, taču transportlīdzeklis jāuzrāda agregātu numuru salīdzināšanai piecu dienu laikā pēc tā ieviešanas Latvijā, bet traktortehnika un tās piekabes — 15 dienu laikā.

(1²) Latvijā reģistrējami tie ārvalstīs reģistrētie šā panta pirmās daļas 2. un 3.punktā minētie transportlīdzekļi, kuri Latvijā atrodas ilgāk par trim mēnešiem un piedalās ceļu satiksmē un kuru īpašnieki ir ārzemnieki vai ārvalstīs reģistrētas juridiskās personas (tiesībspējīgas personu apvienības).

(1³) Šā panta pirmās daļas 2. un 3.punktā minēto ceļu satiksmē iesaistīto transportlīdzekļu reģistrācija veicama arī šādos gadījumos:

- 1) piecu dienu laikā, ja mainās transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītais īpašnieks (turētājs, valdītājs) vai kaut viens no uzskaites tehniskajiem datiem;
- 2) līdz nākamajai valsts tehniskajai apskatei vai līdz izbraukšanai ar šo transportlīdzekli no valsts, ja mainās transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītā turētāja vārds, uzvārds vai nosaukums;
- 3) līdz izbraukšanai ar šo transportlīdzekli no valsts, ja mainās transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītā īpašnieka vārds, uzvārds vai nosaukums un ar attiecīgo transportlīdzekli no valsts izbrauc pats īpašnieks vai persona, kura nav norādīta transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā.

(1⁴) Šā panta pirmās daļas 2. un 3.punktā minēto ceļu satiksmē iesaistīto transportlīdzekļu reģistrācijas un noņemšanas no uzskaites kārtību nosaka Ministru kabinets.

(1⁵) Transportlīdzekli, kurš ir vismaz 30 gadus vecs un atbilst Ministru kabineta noteiktajām vispārīgajām prasībām, var reģistrēt kā vēsturisko spēkratu. Vispārīgās prasības, kādām jāatbilst transportlīdzeklim, lai to varētu reģistrēt kā vēsturisko spēkratu, kā arī kārtību, kādā transportlīdzeklim piešķir un anulē vēsturiskā spēkrata statusu, nosaka Ministru kabinets.

(2) Transportlīdzekli reģistrē uz tā īpašnieka (fiziskās vai juridiskās personas) vārda. Ja transportlīdzeklim ir vairāki

īpašnieki, to reģistrē uz viena līdzīpašnieka — fiziskās vai juridiskās personas — vārda pēc visu līdzīpašnieku savstarpējas vienošanās.

(2¹) Personai, kura nav Latvijas pilsonis vai nepilsonis un kura nav saņēmusi Latvijā izdotu reģistrācijas apliecību, pastāvīgās uzturēšanās apliecību vai uzturēšanās atļauju, transportlīdzekli var reģistrēt Latvijā uz laiku līdz sešiem mēnešiem.

(3) Valsts vai pašvaldības īpašumā esošus transportlīdzekļus reģistrē uz tās tiešās vai pastarpinātās valsts pārvaldes iestādes vārda, kura likumos un citos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā rīkojas ar šiem transportlīdzekļiem.

(4) Pirms tiesas sprieduma par mantošanu vai mantojuma apliecības saņemšanas iespējamais mantinieks, uzrādot šo faktu apliecinošus dokumentus, var reģistrēt transportlīdzekli uz sava vārda kā transportlīdzekļa valdītājs. Ja iespējamie mantinieki ir vairāki, tie var vienoties, kurš no viņiem būs transportlīdzekļa valdītājs. Šis vienošanās sastādīšana, kā arī citas attiecībā uz transportlīdzekli veicamās darbības, kuras skar pārējo iespējamo mantinieku tiesības, izdarāmas attiecīgi Ceļu satiksmes drošības direkcijā vai Valsts tehniskās uzraudzības aģentūrā visu iespējamo mantinieku klātbūtnē vai arī ar noteikumu, ka ir iesniegta visu iespējamo mantinieku rakstveida piekrišana, ko apliecinājis notārs vai cita Civillikuma 1474.pantā norādītā persona. Līdz tiesas spriedumam vai mantojuma apliecības saņemšanai ir aizliegta šā transportlīdzekļa atsavināšana.

(5) Transportlīdzekli reģistrē uz tādas fiziskās personas vārda, kura ir sasniegusi 18 gadu vecumu vai kura saskaņā ar Civillikuma 220.pantu izsludināta par pilngadīgu, izņemot gadījumus, kad transportlīdzekli manto tikai nepilngadīgas personas. Ja transportlīdzekli manto tikai nepilngadīgas personas (viena vai vairākas), to reģistrē uz nepilngadīgās personas vārda un reģistrācijas apliecībā norāda datus par tās aizbildni.

(6) Transportlīdzekļus, kurus saskaņā ar šā likuma 24.pantu drīkst vadīt no 14 vai 16 gadu vecuma, atļauts reģistrēt uz 16 gadu vecumu sasniegušas fiziskās personas vārda ar tās vecāku (aizbildņu) piekrišanu.

(7) Latvijā nav jāreģistrē tehnoloģiskie agregāti — piekabes, kurus īslaicīgi pārvieto pa ceļiem Latvijas teritorijā. Tehnoloģisko agregātu — piekabju uzskaitījumu un pārvietošanas kārtību regulē Ceļu satiksmes noteikumi.

(8) Aizliegts reģistrēt:

1) mehāniskos transportlīdzekļus, kas pēc konstrukcijas ir paredzēti braukšanai pa ceļa kreiso pusi. Šī prasība neattiecas uz:

a) M1 kategorijas transportlīdzekļiem, kuriem veikta atbilstības novērtēšana un kuri pielāgoti braukšanai pa ceļa labo pusi Ministru kabineta noteiktajā kārtībā,

b) M1 kategorijas transportlīdzekļiem, kuri iepriekš reģistrēti citā Eiropas Savienības dalībvalstī un kuri pielāgoti braukšanai pa ceļa labo pusi Ministru kabineta noteiktajā kārtībā,

c) specializētajiem pasta transportlīdzekļiem, specializētajiem ceļu dienesta transportlīdzekļiem, specializētajiem atkritumu izvešanai paredzētajiem transportlīdzekļiem,

d) transportlīdzekļiem, kuri normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā reģistrējami kā vēsturiskie spēkrati vai sporta automobiļi,

e) transportlīdzekļiem, kas ievesti no ārvalstīm uz laiku;

2) mehāniskos transportlīdzekļus un to piekabes (izņemot traktortehniku un tās piekabes), kam izgatavotājs vai — šā likuma 15.panta 2.1 daļā minētajā gadījumā — Ceļu satiksmes drošības direkcija nav piešķīrusi transportlīdzekļa identifikācijas numuru vai kam piešķirtais transportlīdzekļa identifikācijas numurs nav iestrādāts (iekalts). Lai Latvijā reģistrētu transportlīdzekli (izņemot traktortehniku un tās piekabes), kam ir piešķirts transportlīdzekļa identifikācijas numurs, bet tas nav iestrādāts (iekalts) transportlīdzeklī vai arī iestrādātais (iekaltais) transportlīdzekļa identifikācijas numurs neatbilst piešķirtajam, bet piešķirto numuru ir iespējams konstatēt un attiecināt uz konkrēto transportlīdzekli, piešķirto transportlīdzekļa identifikācijas numuru Ministru kabineta noteiktajā kārtībā iestrādā (iekaļ) Ceļu satiksmes drošības direkcija;

3) kokvedējus, kuru gabarīti pārsniedz Ceļu satiksmes noteikumos noteiktos lielumus.

(9) Ceļu satiksmes drošības direkcija vai Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra atsaka transportlīdzekļa reģistrāciju, ja transportlīdzekļu reģistrā ir informācija, ka transportlīdzeklis vai tā numurētie agregāti ir izsludināti

meklēšanā, vai ir pamatotas aizdomas, ka agregātu numuri vai citi reģistrācijai nepieciešamie dati, kurus izgatavotājs norādījis uz transportlīdzekļa vai uzrādītās numura zīmes, vai reģistrācijai iesniegtie dokumenti ir viltoti. Par pieņemto lēmumu un tā pamatojumu Ceļu satiksmes drošības direkcija vai Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra nekavējoties informē Valsts policiju, kā arī nodod tai reģistrācijai iesniegtos dokumentus un numura zīmes, ja ir aizdomas par numura zīmju viltošanu. Valsts policija veic pārbaudi un informē Ceļu satiksmes drošības direkciju vai Valsts tehniskās uzraudzības aģentūru par to, vai attiecīgo transportlīdzekli ir tiesības reģistrēt transportlīdzekļu reģistrā.

(10) Ja juridiskā persona savā īpašumā vai turējumā reģistrē transportlīdzekli, kura izlaiduma gads ir kārtējais gads vai pieci iepriekšējie gadi un kura kategorija ir M1 (tai skaitā M1G) vai N1 (tai skaitā N1G), un kurš iegādāts citā Eiropas Savienības dalībvalstī un tiek pirmoreiz reģistrēts Latvijā vai kurš pēc tā pirmās reģistrācijas Latvijā atkārtoti iegādāts citā Eiropas Savienības dalībvalstī un tiek atkārtoti reģistrēts Latvijā, Ceļu satiksmes drošības direkcija vienlaikus ar transportlīdzekļa reģistrāciju reģistrē atsavināšanas aizliegumu uz 15 dienām. Ceļu satiksmes drošības direkcija informāciju par reģistrēto transportlīdzekli elektroniski nodod Valsts ieņēmumu dienestam.

(11) Ja Valsts ieņēmumu dienests saskaņā ar normatīvajiem aktiem par nodokļiem un nodevām saistībā ar reģistrēto transportlīdzekli uzsāk nodokļu administrēšanas pasākumus, tas par attiecīgo transportlīdzekli šā likuma 14.pantā noteiktajā kārtībā reģistrē atsavināšanas aizliegumu transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā.

(12) Ja Valsts ieņēmumu dienests neuzsāk nodokļu administrēšanas pasākumus, šā panta desmitajā daļā minētais atsavināšanas aizliegums tiek dzēsts automātiski pēc atsavināšanas aizlieguma termiņa beigām.

(13) Valsts ieņēmumu dienests šā panta desmitajā un vienpadsmitajā daļā minēto atsavināšanas aizliegumu dzēš, kad ir pabeigti nodokļu administrēšanas pasākumi vai tiek samaksāta drošības nauda. Ministru kabinets nosaka drošības naudas apmēru, iemaksāšanas un atmaksāšanas kārtību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2000., 08.07.2003., 26.05.2005., 15.02.2007., 19.02.2009., 13.05.2010., 03.03.2011., 29.11.2012., 10.12.2015., 23.11.2016., 09.11.2017., 12.04.2018. un 20.09.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.10.2018. Astotās daļas 1. punkta jaunā redakcija stājas spēkā 01.11.2018. Sk. Pārejas noteikumu 40. punktu)

10.¹ pants. Valsts nodeva par Valsts tehniskās uzraudzības aģentūrā reģistrējamo transportlīdzekļu reģistrāciju

(Izslēgts no 01.01.2015. ar 04.09.2014. likumu, kas stājas spēkā 20.09.2014. Sk. Pārejas noteikumu 33.punktu)

10.² pants. Velosipēdu reģistrācija

(1) Velosipēdu reģistrācija ir brīvprātīga, un ceļu satiksmē atļauts piedalīties arī ar neregistrētiem velosipēdiem.

(2) Velosipēdu reģistrāciju veic Ceļu satiksmes drošības direkcija.

(3) Attiecībā uz velosipēdiem nav piemērojams tiesiskais regulējums, kas noteikts šīs nodaļas 9., 10., 10.¹, 11., 12., 13., 14., 15., 15.¹, 16. un 17.pantā.

(4) Kārtību, kādā notiek velosipēdu reģistrācija, nosaka Ministru kabinets.

(13.05.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.06.2010.)

11.pants. Transportlīdzekļu reģistrēšanai nepieciešamie dokumenti

(1) Transportlīdzekļu reģistrēšanai attiecīgi Ceļu satiksmes drošības direkcijā vai Valsts tehniskās uzraudzības aģentūrā iesniedzami šādi dokumenti:

1) reģistrācijas iesniegums. Ja transportlīdzeklis pieder vairākiem īpašniekiem, visas attiecībā uz transportlīdzekli veicamās darbības, kuras skar pārējo līdzīpašnieku īpašuma tiesības, izdarāmas attiecīgi Ceļu satiksmes drošības direkcijā vai Valsts tehniskās uzraudzības aģentūrā visu līdzīpašnieku klātbūtnē vai arī ar noteikumu, ka ir iesniegta visu līdzīpašnieku rakstveida piekrišana, ko apliecinājis notārs vai cita Civillikuma 1474.pantā norādītā persona. Ja līdzīpašnieki nevar vienoties, uz kura līdzīpašnieka vārda tiks reģistrēts transportlīdzeklis, strīdu izšķir tiesa. Ceļu satiksmes drošības direkcijā reģistrācijas iesniegumu noformē transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā. Iesniegumu apliecina tā iesniedzējs Ceļu satiksmes drošības direkcijā vai elektroniski, izmantojot Ceļu satiksmes drošības direkcijas uzturētos un nodrošinātos e-pakalpojumus;

2) transportlīdzekļa reģistrācijas apliecība. Ja transportlīdzeklis iepriekš nav reģistrēts, jāiesniedz tā izcelsmes dokuments. Ja izcelsmes dokuments ir transportlīdzekļa atbilstības apliecinājums, transportlīdzekļa izgatavotājs vai tā oficiālais pārstāvis Latvijā, kurš noslēdzis sadarbības līgumu par informācijas apmaiņu ar Ceļu satiksmes drošības direkciju, šo dokumentu var iesniegt elektroniski;

3) *(izslēgts ar 13.05.2010. likumu);*

4) īpašuma tiesības apliecinošs dokuments (ja transportlīdzeklis iepriekš nav reģistrēts uz iesniegumā norādītās personas vārda) vai dokumenti, kas apliecina, ka persona ir transportlīdzekļa valdītājs (ja transportlīdzekli pirms tiesas sprieduma par mantošanu vai mantojuma apliecības saņemšanas reģistrē uz valdītāja vārda).

(2) Ja transportlīdzeklis ir laulāto kopīga manta, laulātajam, uz kura vārda transportlīdzeklis reģistrēts, tā atsavināšanas (pārdošanas, dāvinājuma, maiņas) gadījumā rakstveidā jāapliecina, ka otram laulātajam nav pretenziju attiecībā uz transportlīdzekļa atsavināšanu.

(3) Ja transportlīdzekļa pārreģistrācija no īpašnieka (atsavinātāja) citai personai (ieguvējam) tiek veikta, abām pusēm vai to pilnvarotām personām vēršoties attiecīgi Ceļu satiksmes drošības direkcijā vai Valsts tehniskās uzraudzības aģentūrā, īpašuma tiesības apliecinošs dokuments ieguvējam nav jāiesniedz. Šie gadījumi attiecas tikai uz transportlīdzekļiem, kuri iepriekš ir reģistrēti Latvijā un kuru ieguvējiem tiks izsniegta reģistrācijas apliecība.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.07.2003., 26.05.2005., 13.05.2010. un 10.12.2015. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2016.)

12.pants. Īpašuma tiesības apliecinājoši dokumenti

(1) Lai reģistrētu transportlīdzekli, tā īpašniekam jāiesniedz pietiekami dokumentāri pierādījumi par transportlīdzekļa iegūšanu legālā ceļā. Dokumenti nav jāiesniedz, ja atsavinātājs transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā izdarījis atzīmi par transportlīdzekļa nodošanu īpašumā ieguvējam.

(2) Dokumenti, ar kuriem pierādāmas īpašuma tiesības, ir:

1) izraksts no notariālo aktu grāmatas vai noteiktā kārtībā apliecināts līgums (Civillikuma 1474.pants) par transportlīdzekļa atsavinājumu (dāvinājums, pirkums, maiņa u.tml.), kopmantas dalīšanas līgums vai līgums par kopīpašuma izbeigšanu;

2) mantojuma apliecība, tiesas spriedums par mantošanu, mantojuma, laulāto kopmantas vai kopīpašuma sadali, īpašuma tiesību atzīšanu, iegūšanu ar ieilgumu vai uz citiem Civillikumā paredzētiem īpašuma tiesību iegūšanas pamatiem;

3) *(izslēgts ar 10.12.2015. likumu);*

4) dokuments par iepriekš neregistrēta vai ārvalstīs reģistrēta transportlīdzekļa iegādi ārvalstīs;

5) *(izslēgts no 01.04.2016. ar 10.12.2015. likumu);*

6) *(izslēgts no 01.04.2016. ar 10.12.2015. likumu);*

7) dokuments par loterijā vai citā ceļā legāli laimētu transportlīdzekli;

8) dokuments par Latvijā izgatavota vai pārbūvēta transportlīdzekļa leģitimitāciju;

9) arhīva izziņa un citi īpašuma tiesības apliecinājoši dokumenti.

(3) Visos šajos dokumentos jābūt norādītam: īpašnieka vārdam un uzvārdam (juridiskās personas nosaukumam), adresei un transportlīdzekļa tehniskajiem uzskaites datiem (reģistrācijas numurs, marka, modelis, agregātu numuri, reģistrācijas apliecības numurs) apjomā, kas dod iespēju identificēt konkrēto transportlīdzekli.

(4) (Izslēgta ar 23.11.2016. likumu)

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.07.2003., 26.05.2005., 15.12.2005., 15.02.2007., 19.02.2009., 10.12.2015. un 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

13.pants. Transportlīdzekļa reģistrācijas apliecība

(1) Transportlīdzekļa reģistrācijas apliecība ir dokuments, kurā uzrādīti transportlīdzekļa uzskaites tehniskie dati, kā arī dati par transportlīdzekļa īpašnieku (valdītāju, turētāju).

(2) Katram transportlīdzeklim izsniedz tikai vienu reģistrācijas apliecību. Tas neizslēdz transportlīdzekļa piederību vairākiem īpašniekiem.

(3) Ja transportlīdzeklis pieder vairākiem īpašniekiem, reģistrācijas apliecību izsniedz uz viena līdzīpašnieka vārda ar atzīmi "kopīpašums".

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.07.2003. un 26.05.2005. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2005.)

14.pants. Transportlīdzekļa atsavināšanas, reģistrācijas un citu aizliegumu, kā arī komercķīlas atzīmes reģistrācija

(1) Transportlīdzekļa atsavināšanas, reģistrācijas un citus aizliegumus, kā arī komercķīlas atzīmi reģistrē un dzēš attiecīgi Ceļu satiksmes drošības direkcija vai Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra. Aizliegumu normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos reģistrē arī citas personas — šādos gadījumos, ja Ceļu satiksmes drošības direkcija vai Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra attiecīgajā reģistrā to nodrošina, reģistrācija veicama elektroniski.

(2) Transportlīdzekļa atsavināšanas, reģistrācijas un citus aizliegumus, kā arī komercķīlas atzīmi reģistrē, pamatojoties uz normatīvajiem aktiem, transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītā īpašnieka iesniegumu (identificējot iesniedzēju) vai likumā noteikto amatpersonu lēmumu, vai tiesas nolēmumu. Aizliegumu dzēš, pamatojoties uz normatīvajiem aktiem, tās personas iesniegumu, pēc kuras iniciatīvas aizliegums reģistrēts, likumā noteikto amatpersonu lēmumu vai tiesas nolēmumu. Ja transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītā īpašnieka vārdā iesniegumu iesniedz viņa pilnvarota persona, pilnvarā jābūt speciālai norādei reģistrēt vai dzēst aizlieguma atzīmi. Pilnvarai nepieciešams notāra vai citas Civillikuma 1474.pantā norādītās personas apliecinājums.

(2¹) Maksātspējīgam parādniekam piederoša transportlīdzekļa atsavināšanas, reģistrācijas vai citus aizliegumus elektroniski reģistrē un dzēš parādnieka maksātspējas administrators.

(3) Ja ir reģistrēts transportlīdzekļa atsavināšanas, reģistrācijas vai cits aizliegums, transportlīdzekli nedrīkst noņemt no uzskaites atsavināšanai vai izvešanai no valsts, nedrīkst reģistrēt komercķīlas atzīmi un īpašnieka maiņu vai veikt citas reģistrētajā aizliegumā norādītās darbības.

(4) Komerķīlas atzīmi attiecīgajā transportlīdzekļu reģistrā ieraksta, pamatojoties uz Komerķīlu reģistra turētāja paziņojumu. Atzīmi reģistrē, ja nav juridisku šķēršļu attiecīgā transportlīdzekļa ieķīlāšanai. Par atzīmes reģistrēšanu vai reģistrācijas atteikumu paziņo Komerķīlu reģistra turētājam.

(5) Ja komercķīlas devējam, ieķīlājot transportlīdzekli, ir noteikts aizliegums izvest to vai izbraukt ar to ārpus Latvijas, attiecīgajā transportlīdzekļu reģistrā norāda arī šo aizliegumu. Pēc transportlīdzekļa īpašnieka lūguma viņam izsniedzama jauna transportlīdzekļa reģistrācijas apliecība ar aizlieguma atzīmi.

(6) Ieķīlāto transportlīdzekli aizliegts pēc tā īpašnieka lūguma noņemt no uzskaites vai reģistrēt tā īpašnieka maiņu bez komercķīlas ņēmēja piekrišanas, par ko pieprasāma informācija no Komerķīlu reģistra turētāja.

(7) Ja Komerķīlu reģistrā ir izdarīts ieraksts par komercķīlas tiesību izlietošanu, iesniegumu transportlīdzekļa noņemšanai no uzskaites vai pārreģistrācijai īpašnieka vietā iesniedz komercķīlas ņēmējs.

(8) Komerķīlas atzīme dzēšama, pamatojoties uz Komerķīlu reģistra turētāja paziņojumu.

(20.12.1999. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.07.2003., 26.05.2005., 15.02.2007., 23.02.2012. un 21.11.2013. likumu, kas stājas spēkā 26.12.2013. Grozījumi, kuri paredz izteikt jaunā redakcijā ceturtās daļas pirmo teikumu, kas noteic, ka komercķīlas atzīmi attiecīgajā transportlīdzekļu reģistrā ieraksta, pamatojoties uz komercķīlu turētāja paziņojumu, un septīto daļu, kas noteic, ka gadījumā, ja Komerķīlu reģistrā ir izdarīts ieraksts par komercķīlas tiesību izlietošanu, iesniegumu transportlīdzekļa noņemšanai no uzskaites vai pārreģistrācijai īpašnieka vietā iesniedz komercķīlas ņēmējs, stājas spēkā 01.05.2014. Sk. Pārejas noteikumu 31.punktu)

14.¹ pants. Transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā un traktortehnikas un tās vadītāju informatīvajā sistēmā esošās informācijas pieejamība

(1) Informācija par fiziskajai personai piederošu transportlīdzekli, identificējot personas datus un juridiskajai

personai piederošu speciālo militāro transportlīdzekli un speciālo militāro tehniku, ir ierobežotas pieejamības informācija, un to var iegūt tiesībaizsardzības iestādes, valsts un pašvaldību iestādes, citas likumā noteiktas personas, kā arī personas, kuras nosaka Ministru kabinets un kurām informācija nepieciešama darba vai dienesta funkciju veikšanai.

(2) Informācija par juridiskajai personai piederošu transportlīdzekli, izņemot šā panta pirmajā daļā noteikto informāciju, par personas tiesībām vadīt transportlīdzekļus, par likumā noteiktajā termiņā personas neapmaksātajiem sodiem, kas piemēroti par pārkāpumiem ceļu satiksmē, kā arī pārējā transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā un traktortehnikas un tās vadītāju informatīvajā sistēmā esošā informācija ir vispārpieejama informācija.

(3) Transportlīdzekļa īpašnieks (valdītājs, turētājs) par savu transportlīdzekli ir tiesīgs saņemt visu transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā un traktortehnikas un tās vadītāju informatīvajā sistēmā esošo informāciju, tai skaitā informāciju par personām, kuras izdarījušas administratīvos pārkāpumus ar attiecīgo transportlīdzekli, par šīm personām uzliktajiem sodiem un to apmēru, par aizliegumiem, kas piemēroti transportlīdzeklī, u.tml.

(4) Transportlīdzekļa īpašniekam (turētājam, valdītājam) ir tiesības iegūt ziņas par personām, kuras no Ceļu satiksmes drošības direkcijas vai Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras saņēmušas šā panta pirmajā daļā noteikto informāciju par viņu, izņemot ziņas par valsts institūcijām, kuras ir kriminālprocesa virzītāji, operatīvās darbības subjekti, vai citām institūcijām, par kurām šādas ziņas izpaust likums aizliedz.

(5) Ceļu satiksmes drošības direkcija un Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra reģistrē tikai tās personas, kuras ieguvušas šā panta pirmajā daļā minēto ierobežotas pieejamības informāciju.

(6) Šā panta pirmajā daļā minētais informācijas saņēmējs ir atbildīgs par to, ka attiecīgā informācija tiek izmantota tikai viņa darba vai dienesta funkciju veikšanai, un nav tiesīgs to nodot trešajām personām.

(7) Sniedzot statistiskās ziņas vai citas vispārīga rakstura ziņas, Ceļu satiksmes drošības direkcija un Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra nodrošina to, ka konkrēto transportlīdzekļa īpašnieku nav iespējams identificēt.

(8) Ministru kabinets nosaka transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā un traktortehnikas un tās vadītāju informatīvajā sistēmā iekļaujamo informāciju, tās glabāšanas termiņus un dzēšanas kārtību, kā arī kārtību, kādā transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā un traktortehnikas un tās vadītāju informatīvajā sistēmā esošā informācija nododama atklātībai, kā arī pieejamās informācijas apjomu.

(9) Ceļu satiksmes drošības direkcija, pamatojoties uz Valsts policijas sniegto informāciju transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistram, paziņo transportlīdzekļa īpašniekam, ka attiecīgā transportlīdzekļa lietotājam nav transportlīdzekļu vadīšanas tiesību.

(10) Ierakstiem transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā un traktortehnikas un tās vadītāju informatīvajā sistēmā ir publiska ticamība.

(11) Transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā un traktortehnikas un tās vadītāju informatīvajā sistēmā esošās informācijas sniegšana ārvalstu kompetentajām iestādēm pieļaujama, ievērojot Latvijai saistošus starptautiskos līgumus un Eiropas Savienības tiesību aktus.

(12) Autotransporta direkcija no transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistra iegūst vadītāja apliecības īpašnieka digitālo fotogrāfiju pasažieru komercpārvadājumu ar taksometru un vieglo automobili vadītāju reģistrācijai taksometru vadītāju reģistrā un vadītāja reģistrācijas apliecības izgatavošanai.

(26.05.2005. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.12.2005., 15.02.2007., 23.02.2012., 04.09.2014., 09.11.2017. un 12.04.2018. likumu, kas stājas spēkā 10.05.2018. Astotās daļas jaunā redakcija stājas spēkā 01.06.2018. Sk. Pārejas noteikumu 39. punktu)

15.pants. Transportlīdzekļu izgatavošana un pārbūve

(1) Transportlīdzekļus (izņemot traktortehniku un tās piekabes) Latvijā sērijveidā var izgatavot noteiktā kārtībā reģistrēts komersants, kuram ir atbilstoši izstrādāta, Ceļu satiksmes drošības direkcijā saskaņota un reģistrēta jaunbūvējamo transportlīdzekļu konstrukcijas normatīvtehniskā dokumentācija un kuram ir piešķirts starptautiskais izgatavotāja identifikācijas kods. Jaunbūvējamo sērijveidā izgatavojamo transportlīdzekļu (izņemot traktortehniku un tās piekabes) konstrukcijas normatīvtehniskās dokumentācijas saturu un tās izstrādes, saskaņošanas un reģistrācijas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(2) Transportlīdzekli (izņemot traktortehniku un tās piekabes) Latvijā individuāli var izgatavot jebkura persona, kurai

ir atbilstoši izstrādāta, Ceļu satiksmes drošības direkcijā saskaņota un reģistrēta jaunbūvējamo transportlīdzekļu konstrukcijas normatīvtehniskā dokumentācija. Jaunbūvējamo individuāli izgatavojamo transportlīdzekļu (izņemot traktortehniku un tās piekabes) konstrukcijas normatīvtehniskās dokumentācijas saturu un tās izstrādes, saskaņošanas un reģistrācijas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(2¹) Ceļu satiksmes drošības direkcija piešķir starptautisko izgatavotāja identifikācijas kodu, piešķir un iestrādā (iekaļ) identifikācijas numuru individuāli izgatavotam transportlīdzeklim (izņemot traktortehniku un tās piekabes), kā arī saskaņo jaunbūvējamo mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju (izņemot traktortehniku un tās piekabes) konstrukcijas normatīvtehnisko dokumentāciju. Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā Ceļu satiksmes drošības direkcija piešķir starptautisko izgatavotāja identifikācijas kodu, piešķir un iestrādā (iekaļ) identifikācijas numuru individuāli izgatavotam transportlīdzeklim (izņemot traktortehniku un tās piekabes).

(2²) Bez šā panta pirmajā un otrajā daļā minētās transportlīdzekļu konstrukcijas normatīvtehniskās dokumentācijas saskaņošanas jebkura persona individuāli var izgatavot transportlīdzekļa piekabes ar pilnu masu līdz 3500 kilogramiem atbilstoši Ministru kabineta noteiktajiem to izgatavošanas nosacījumiem, tehniskajām prasībām un izmantojamām sastāvdaļām.

(2³) Pēc jaunbūvējamo transportlīdzekļu konstrukcijas normatīvtehniskās dokumentācijas saskaņošanas un starptautiskā izgatavotāja identifikācijas koda piešķiršanas Ceļu satiksmes drošības direkcija veic transportlīdzekļu atbilstības un izgatavotāja kvalitātes sistēmas kontroli atbilstoši kārtībai, kuru nosaka Ministru kabinets.

(3) Par transportlīdzekļu pārbūvi tiek uzskatīta transportlīdzekļu agregātu, mezglu, sistēmu, iekārtu uzstādīšana, pārveidošana, nomaiņa vai demontāža, kuras rezultātā mainās transportlīdzekļa uzskaites tehniskie dati vai galvenie konstruktīvie parametri.

(4) Par pārbūvēto mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju (izņemot traktortehniku un tās piekabes) pārbūves tehnisko projektu vai individuāli pārbūvēto mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju (izņemot traktortehniku un tās piekabes) atbilstību satiksmes drošības un tehnisko normatīvu prasībām jāsaņem attiecīgs Ceļu satiksmes drošības direkcijas vai Ceļu satiksmes drošības direkcijā šim nolūkam akreditētas personas atzinums. Novērtējot pārbūvētā mehāniskā transportlīdzekļa vai tā piekabes atbilstību normatīvo aktu prasībām, Ceļu satiksmes drošības direkcija vai Ceļu satiksmes drošības direkcijā šim nolūkam akreditēta persona papildus kontrolē, lai piesārņojošo vielu izplūde, ko rada palīgmotori, kas iebūvēti izmantošanai ceļu satiksmē paredzētajos transportlīdzekļos vai uzstādīti uz tiem, nepārsniedz vides aizsardzību reglamentējošos normatīvajos aktos noteiktās emisijas robežvērtības.

(5) Par pārbūvētās traktortehnikas un tās piekabju atbilstību satiksmes drošības un tehnisko normatīvu prasībām jāsaņem attiecīgs Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras vai citas šim nolūkam akreditētas institūcijas atzinums.

(6) Transportlīdzekļu pārbūves veikšanas kārtību, prasības attiecībā uz transportlīdzekļu konstrukciju un aprīkojumu pēc pārbūves, kā arī kārtību, kādā saņemams atzinums par pārbūvētā transportlīdzekļa atbilstību satiksmes drošības un tehnisko normatīvu prasībām, nosaka Ministru kabinets.

(08.07.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.05.2005., 15.02.2007., 03.03.2011., 29.11.2012., 21.12.2013. un 27.04.2017. likumu, kas stājas spēkā 24.05.2017.)

15.¹ pants. Transportlīdzekļu un to sastāvdaļu atbilstības novērtēšana

(1) Lai nodrošinātu Latvijas tirgū piedāvāto mehānisko transportlīdzekļu un traktortehnikas, to piekabju un sastāvdaļu atbilstību drošības, ekoloģijas un nekaitīguma prasībām, tiek veikta to atbilstības novērtēšana. Atsavinot transportlīdzekli, transportlīdzekļa atbilstības apliecinājumu, ja tas nav elektroniskais dokuments, nodod transportlīdzekļa ieguvējam.

(2) Mehānisko transportlīdzekļu (izņemot traktortehniku, tās sastāvdaļas un piekabes) un speciālās militārās tehnikas, to piekabju un sastāvdaļu sertificēšanu veic Ceļu satiksmes drošības direkcija, bet testēšanu — Ceļu satiksmes drošības direkcija vai testēšanas laboratorijas, kuru kompetenci ir novērtējusi Standartizācijas, akreditācijas un metroloģijas centrs. Ceļu satiksmes drošības direkcija, veicot mehāniskā transportlīdzekļa vai tā piekabes atbilstības novērtēšanu, papildus kontrolē, lai piesārņojošo vielu izplūde, ko rada palīgmotori, kas iebūvēti izmantošanai ceļu satiksmē paredzētajos transportlīdzekļos vai uzstādīti uz tiem, nepārsniedz vides aizsardzību reglamentējošos normatīvajos aktos noteiktās emisijas robežvērtības.

(3) Traktortehnikas, tās piekabju un sastāvdaļu sertificēšanu veic Sertifikācijas un testēšanas centrs, bet testēšanu — Sertifikācijas un testēšanas centrs vai testēšanas laboratorijas, kuru kompetenci ir novērtējis Standartizācijas, akreditācijas un metroloģijas centrs.

(4) Mehānisko transportlīdzekļu, to piekabju un sastāvdaļu atbilstības novērtēšanas kārtību un tehniskās prasības nosaka Ministru kabinets. Ministru kabinets nosaka arī transportlīdzekļus, uz kuriem neattiecas atbilstības novērtēšana, pieļaujāmās atkāpes atsevišķu prasību izpildē, tirgus uzraudzības institūcijas, kā arī tirgus uzraudzības un savstarpējās atzišanas un informācijas apmaiņas (paziņošanas) kārtību.

(26.05.2005. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.02.2007., 14.11.2008., 12.06.2009., 03.03.2011., 10.12.2015. un 27.04.2017. likumu, kas stājas spēkā 24.05.2017.)

16.pants. Transportlīdzekļu valsts tehniskā apskate un transportlīdzekļu tehniskā kontrole

(1) Transportlīdzekļu valsts tehniskā apskate tiek veikta, lai kontrolētu transportlīdzekļu tehnisko stāvokli, kā arī lai aktualizētu transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistru un traktortehnikas un tās vadītāju informatīvo sistēmu, atklātu meklēšanā esošos transportlīdzekļus un veiktu normatīvajos aktos noteiktās kontroles funkcijas, kas saistītas ar piedalīšanos ceļu satiksmē. Lai pastāvīgi kontrolētu to transportlīdzekļu tehnisko stāvokli, kuri piedalās ceļu satiksmē un kurus izmanto komercpārvadājumiem, tiek veikta transportlīdzekļu tehniskā kontrole uz ceļiem.

(2) Ja transportlīdzekļu valsts tehniskās apskates laikā tiek konstatēts, ka transportlīdzeklis ir tehniskā kārtībā un atbilst satiksmes drošības un vides aizsardzības prasībām un ir izpildītas citas normatīvajos aktos noteiktās prasības, kas saistītas ar transportlīdzekļu piedalīšanos ceļu satiksmē (piemēram, samaksāts transportlīdzekļu ekspluatācijas nodoklis, uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodoklis, samaksāts uzliktais naudas sods un veikta transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana), transportlīdzeklim Ceļu satiksmes drošības direkcija vai attiecīgi Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra dod atļauju piedalīties ceļu satiksmē. Atļauju piedalīties ceļu satiksmē apliecina šā likuma 25.panta pirmajā daļā noteiktie dokumenti un uzlīmes, kas ir izdrukas no transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistra.

(3) Mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju (izņemot traktortehniku un tās piekabes) valsts tehnisko apskati veic Ceļu satiksmes drošības direkcija, bet transportlīdzekļu tehniskā stāvokļa kontroli transportlīdzekļu valsts tehniskās apskates ietvaros — Ceļu satiksmes drošības direkcija vai Ceļu satiksmes drošības direkcijā šim nolūkam akreditēta persona. Akreditētā persona nedrīkst vienlaikus veikt komercdarbību, kas saistīta ar transportlīdzekļu tirdzniecību, apkopi, remontu vai atjaunošanu, kā arī tehnisko kontroli tās īpašumā (valdījumā, turējumā) esošajiem transportlīdzekļiem.

(4) Traktortehnikas un tās piekabju valsts tehnisko apskati veic Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra. Tramvaju, trolejbusu un specializēto tūristu transportlīdzekļu tehniskā stāvokļa kontroli nodrošina vietējās pašvaldības. Speciālās militārās tehnikas tehniskā stāvokļa kontroli nodrošina Nacionālie bruņotie spēki. Speciālajai traktortehnikai un speciālajai militārajai tehnikai valsts tehnisko apskati neveic.

(5) Latvijā un ārvalstīs iepriekš neregistrētam vieglajam automobilim, piekabei ar pilnu masu līdz 3500 kilogramiem pirmreizējo valsts tehnisko apskati veic ne vēlāk kā 24 mēnešus pēc tam, kad attiecīgais transportlīdzeklis pirmoreiz reģistrēts Latvijā, ievērojot termiņu, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē. Ja pirmreizējā tehniskā apskate veikta atbilstoši šīs daļas pirmajā teikumā noteiktajam, otro valsts tehnisko apskati veic ne vēlāk kā 24 mēnešus pēc pirmās valsts tehniskās apskates, ievērojot termiņu, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē. Turpmākās valsts tehniskās apskates veic katru gadu, ievērojot termiņu, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē.

(5¹) Latvijā un ārvalstīs iepriekš neregistrētam motociklam, triciklam un kvadriciklam pirmreizējo valsts tehnisko apskati veic ne vēlāk kā 24 mēnešus pēc tam, kad attiecīgais transportlīdzeklis pirmoreiz reģistrēts Latvijā, ievērojot termiņu, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē. Turpmākās valsts tehniskās apskates minētajiem transportlīdzekļiem veic katru otro gadu, ievērojot termiņu, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē.

(5²) Latvijā un ārvalstīs iepriekš neregistrētam kravas automobilim, piekabei (puspiekabei) ar pilnu masu virs 3500 kilogramiem un neatliekamās medicīniskās palīdzības transportlīdzeklim pirmreizējo valsts tehnisko apskati veic ne vēlāk kā 12 mēnešus pēc tam, kad attiecīgais transportlīdzeklis pirmoreiz reģistrēts Latvijā, ievērojot termiņu, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē. Turpmākās valsts tehniskās apskates minētajiem transportlīdzekļiem veic katru gadu, ievērojot termiņu, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē.

(5³) Latvijā un ārvalstīs iepriekš neregistrētam autobusam, taksometram, M1 kategorijas transportlīdzeklim, kurš tiek izmantots sabiedriskā transporta pakalpojumu sniegšanā, un autoapmācībai paredzētam un attiecīgi reģistrētam transportlīdzeklim pirmreizējo valsts tehnisko apskati veic ne vēlāk kā 12 mēnešus pēc tam, kad attiecīgais transportlīdzeklis pirmoreiz reģistrēts Latvijā, ievērojot termiņu, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē. Otro valsts tehnisko apskati minētajiem transportlīdzekļiem veic ne vēlāk kā gadu pēc pirmās valsts tehniskās apskates, bet turpmākās valsts tehniskās apskates — reizi sešos mēnešos, ievērojot termiņu, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē.

(5⁴) Ārvalstīs iepriekš reģistrētiem transportlīdzekļiem pirmreizējo valsts tehnisko apskati veic ne vēlāk kā piecas dienas pēc tam, kad attiecīgais transportlīdzeklis reģistrēts Latvijā. Turpmākās valsts tehniskās apskates minētajiem transportlīdzekļiem veic katru gadu, ievērojot termiņu, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē.

(6) Atļauju piedalīties ceļu satiksmē dod uz šā panta attiecīgajā daļā noteikto termiņu, bet, lai nodrošinātu vienmērīgu transportlīdzekļu skaita sadalījumu gadā pa mēnešiem, termiņu var noteikt garāku, taču ne vairāk kā par 30 dienām.

(6¹) Pirmreizējo valsts tehnisko apskati Latvijā un ārvalstīs iepriekš neregistrētai traktortehnikai, kuras motora darba ilgums nepārsniedz 250 motorstundu, veic ne vēlāk kā 24 mēnešus pēc tam, kad attiecīgais transportlīdzeklis pirmoreiz reģistrēts Latvijā. Reģistrējot šādus transportlīdzekļus, vienlaikus tiek dota atļauja piedalīties ceļu satiksmē uz 24 mēnešiem. Turpmākās tehniskās apskates veic katru gadu, ievērojot termiņu, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē.

(6²) Šā likuma noteikumi par atļaujas piedalīties ceļu satiksmē izsniegšanu un valsts tehnisko apskati neattiecas uz:

- 1) tramvaju, trolejbusu un specializēto tūristu transportlīdzekļu tehniskā stāvokļa kontroli, ko nodrošina pašvaldības. Pašvaldības dome izdod noteikumus, kuros nosaka attiecīgās kontroles institūcijas, to kompetenci un tehniskā stāvokļa kontroles īstenošanas kārtību;
- 2) mopēdiem un bezceļu transportlīdzekļiem, kas īslaicīgi piedalās ceļu satiksmē;
- 3) transportlīdzekļiem, kas reģistrēti ārvalstīs un kas ceļu satiksmē piedalās ar tranzīta numura zīmēm;
- 4) speciālo militāro tehniku.

(6³) Ja, veicot transportlīdzekļa tehnisko kontroli uz ceļiem, tiek konstatēta transportlīdzekļa tehniskā stāvokļa neatbilstība normatīvo aktu prasībām, attiecīgā atļauja piedalīties ceļu satiksmē šā panta septītajā daļā minētajos Ministru kabineta noteikumos paredzētajos gadījumos un noteiktajā kārtībā tiek anulēta.

(7) Kārtību, kādā tiek veikta transportlīdzekļu valsts tehniskā apskate un transportlīdzekļu tehniskā kontrole uz ceļiem, nosaka Ministru kabinets. Prasības attiecībā uz transportlīdzekļu tehnisko stāvokli, kā arī šo prasību izpildes novērtēšanas kritērijus nosaka Ministru kabinets.

(8) Lēmuma par atļauju piedalīties ceļu satiksmē apstrīdēšana vai pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.07.2003., 26.05.2005., 19.02.2009., 09.06.2011., 15.12.2011., 29.11.2012., 10.12.2015., 09.11.2017., 25.05.2017. un 12.04.2018. likumu, kas stājas spēkā 10.05.2018.)

17.pants. Operatīvie transportlīdzekļi

Operatīvos transportlīdzekļus ir tiesības lietot juridiskajām personām, kuru sarakstu, kā arī operatīvo transportlīdzekļu izmantošanas kārtību apstiprina Ministru kabinets. Operatīvie transportlīdzekļi jāapzīmē un jāapriko atbilstoši Latvijas Republikā obligāto standartu prasībām.

18.pants. Aizliegums piedalīties ceļu satiksmē

Ar transportlīdzekli aizliegts piedalīties ceļu satiksmē, kā arī iebraukt Latvijā šādos gadījumos:

- 1) transportlīdzeklim ir normatīvajos aktos noteiktie bojājumi, kuru dēļ tas nedrīkst braukt;
- 2) nav saņemta atļauja piedalīties ceļu satiksmē, arī ja nav veikta transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana;
- 3) tiek pārvadāta neatļauta bīstamā krava vai ir bīstamās kravas noplūde;
- 4) transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva) gabarīti ar kravu vai bez tās, faktiskā masa vai ass slodze pārsniedz Ceļu satiksmes noteikumos paredzētos lielumus un nav attiecīgās atļaujas braukšanai pa ceļu;

5) pārkāptas Ceļu satiksmes noteikumos reglamentētās kravas novietošanas un nostiprināšanas prasības.
(08.07.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2004.)

IV nodaļa Ceļu satiksmes dalībnieku pienākumi un tiesības

19.pants. Ceļu satiksmes dalībnieku vispārīgie pienākumi un tiesības

(1) Ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

(2) Ja tuvojas operatīvais transportlīdzeklis, citiem satiksmes dalībniekiem jānodod tam ceļš, lai operatīvais transportlīdzeklis un transportlīdzekļi, kurus tas pavada, varētu braukt netraucēti.

(3) Ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārikojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus.

(4) Katram ceļu satiksmes dalībniekam ir tiesības uzskatīt, ka arī citas personas ceļu satiksmes norisē izpildīs noteiktās prasības.

(5) Transportlīdzekļa vadītājam ir tiesības uzzināt viņa vadītā transportlīdzekļa apturēšanas iemeslu, kā arī tās amatpersonas vārdu, uzvārdu un amatu, kura to apstādīnājus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.07.2003. un 26.05.2005. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2005.)

20.pants. Transportlīdzekļu īpašnieku, valdītāju un turētāju pienākumi un tiesības

(1) Transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam, turētājam) ir pienākums darīt visu nepieciešamo, lai ceļu satiksmē netiktu izmantoti tādi viņa lietošanā esošie transportlīdzekļi, kuriem nav dota atļauja piedalīties ceļu satiksmē vai uz kuriem attiecas aizliegums piedalīties ceļu satiksmē.

(2) Transportlīdzekļa īpašnieks, valdītājs un turētājs nedrīkst dot atļauju vadīt transportlīdzekli personai, kura ir alkoholisko dzērienu, narkotisko, psihotoksisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē.

(3) Transportlīdzekļa īpašnieks, valdītājs un turētājs nedrīkst dot atļauju vadīt transportlīdzekli personai, kurai nav atbilstošas kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības, izņemot gadījumus, kad Ceļu satiksmes noteikumos paredzētajā kārtībā notiek transportlīdzekļa vadīšanas apmācība vai vadīšanas iemaņu pārbaude.

(4) Ir jāveic mehāniskā transportlīdzekļa īpašnieka, valdītāja un turētāja civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana likumos un citos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

(5) Transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam, turētājam) pēc Valsts policijas pieprasījuma ir pienākums sniegt ziņas par personu, kura vadīja vai bija tiesīga lietot transportlīdzekli, ja pārkāpuma konstatēšanas brīdī transportlīdzekļa vadītājs nav noskaidrots.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.07.2003., 13.05.2010. un 23.02.2012. likumu, kas stājas spēkā 27.03.2012.)

21. pants. Pilnvarojumi transportlīdzekļu reģistrācijas darbībām

(1) Ceļu satiksmes drošības direkcijā un Valsts tehniskās uzraudzības aģentūrā reģistrējamā transportlīdzekļa reģistrācijas darbībām pilnvarojumu fiziskās un juridiskās personas var dot jebkurā Civillikuma 1474. pantā noteiktajā formā, ja šā panta otrajā vai trešajā daļā nav noteikts citādi.

(2) Ministru kabinets nosaka tās Ceļu satiksmes drošības direkcijā reģistrējamā transportlīdzekļa reģistrācijas darbības, kurām obligāti nepieciešams rakstveida pilnvarojums, kuru noformē:

- 1) ar pilnvarojuma atzīmi transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā;

2) ar notariālā akta kārtībā izdotu pilnvaru vai rakstveida pilnvaru, kurā personas paraksta īstumu apliecinājis un rīcībspēju pārbaudījis zvērināts notārs.

(3) Ministru kabinets nosaka tās Valsts tehniskās uzraudzības aģentūrā reģistrējamā transportlīdzekļa reģistrācijas darbības, kurām obligāti nepieciešams rakstveida pilnvarojums, kuru fiziskās personas noformē ar notariālā akta kārtībā izdotu pilnvaru vai rakstveida pilnvaru, kurā personas paraksta īstumu apliecinājis un rīcībspēju pārbaudījis zvērināts notārs, bet juridiskās personas — ar attiecīgās juridiskās personas izdotu rakstveida pilnvaru bez notāra vai citas Civillikuma 1474. pantā norādītās personas apliecinājuma.

(12.04.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.05.2018. Panta jaunā redakcija stājas spēkā 01.01.2019. Sk. Pārejas noteikumu 41. punktu)

22.pants. Transportlīdzekļu vadītāju apmācība un vadītāja apliecības izsniegšana

(1) Transportlīdzekļu vadīšanas tiesības un transportlīdzekļu vadītāja apliecību var iegūt un atgūt likumā noteikto vecumu sasniegusi persona:

1) kuras pastāvīgā dzīvesvieta atbilstoši iesniegtajiem dokumentiem vai saskaņā ar valsts reģistros pieejamo informāciju ir Latvijā vai kura var pierādīt, ka pēdējos sešus mēnešus ir mācījusies Latvijā. Šā panta izpratnē personas pastāvīgā dzīvesvieta ir Latvijā, ja pastāv kāds no šādiem nosacījumiem:

a) personas uzturēšanās vieta vismaz 185 dienas kalendārājā gadā ir Latvijā personisku saistību (saistības, kas liecina par attiecīgās personas ciešu saikni ar Latviju) un darba saistību dēļ,

b) personai nav darba saistību, bet tās uzturēšanās vieta Latvijā ir personisku saistību (saistības, kas liecina par attiecīgās personas ciešu saikni ar Latviju) dēļ,

c) persona ārvalstī uzturas darba saistību dēļ, bet regulāri atgriežas un uzturas Latvijā personisku saistību (saistības, kas liecina par attiecīgās personas ciešu saikni ar Latviju) dēļ,

d) personas uzturēšanās vieta ir Latvijā, bet tās uzturēšanās ārvalstīs saistīta ar mācībām;

2) kura normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nokārtojusi teorētisko zināšanu un vadīšanas iemaņu pārbaudi;

3) kura normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir veikusi veselības pārbaudi un kurai nav konstatētas medicīniskas pretindikācijas transportlīdzekļu vadīšanai. Informāciju par medicīnisko pretindikāciju esamību vai neesamību Ceļu satiksmes drošības direkcijai un Valsts tehniskās uzraudzības aģentūrai sniedz ārstniecības personas, kurām ir attiecīgs ārstniecības personas sertifikāts;

4) kurai noteiktā laika periodā nav liegta šo tiesību iegūšana un kurai Latvijā, citā Eiropas Savienības dalībvalstī vai Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalstī nav spēkā transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums vai nav atņemtas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības.

(¹) Transportlīdzekļu vadīšanas tiesības un transportlīdzekļu vadītāja apliecību līdz sodāmības dzēšanai vai noņemšanai nevar iegūt un atgūt persona, kura sodīta par noziedzīgu nodarījumu pret satiksmes drošību saskaņā ar Krimināllikuma 262. un 262.¹ pantu.

(²) *(Izslēgta ar 27.04.2017. likumu)*

(2) AM, A1, A2, A, B, B1 vai BE kategorijas transportlīdzekļu vadītāja apliecības derīguma termiņš ir 10 gadu, bet transportlīdzekļu vadītāja apliecības par tiesībām vadīt arī C1, C, D1, D, C1E, CE, D1E, DE, TRAM vai TROL kategorijas transportlīdzekļus — pieci gadi. Traktortehnikas vadītāja apliecības derīguma termiņš ir 10 gadu. Transportlīdzekļa vadītāja tiesību iegūšanas un atjaunošanas kārtību, kā arī vadītāja apliecības izsniegšanas, apmaiņas un atjaunošanas kārtību un termiņus nosaka Ministru kabinets.

(¹) Bīstamo kravu pārvadāšanai paredzēto transportlīdzekļu vadītāju apmācības kārtību, tiesību iegūšanas kārtību un vadītāja apliecības izsniegšanas, apmaiņas un atjaunošanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(3) Ar transportlīdzekļu vadītāju, tai skaitā traktortehnikas vadītāju, teorētisko un transportlīdzekļa vadīšanas apmācību ir tiesības nodarboties komersantam vai izglītības iestādei, kuras darbību reglamentējošajā dokumentā ir paredzēta attiecīgā apmācības programma. Individuāli apmācīt personu vadīt transportlīdzekli, neveicot komercdarbību, atļauts transportlīdzekļu vadītājiem, kuru attiecīgās kategorijas vadītāja stāžs ir vismaz trīs gadi, un tikai ar A1, A, B1,

B un traktortehnikas vadītāja apliecību kategorijām atbilstošiem transportlīdzekļiem.

(3¹) Komersantam un izglītības iestādei, kas vēlas nodarboties ar transportlīdzekļu vadītāju apmācību, ir jāsaņem mācību karte. Mācību karte ir dokuments, kas dod tiesības nodarboties ar tajā norādīto kategoriju transportlīdzekļu vadītāju apmācību konkrētās mācību telpās un kas apliecina, ka mācību telpas atbilst normatīvajos aktos noteiktajām prasībām. Mācību karti izsniedz Ceļu satiksmes drošības direkcija, traktortehnikas vadītāju apmācībai — Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra. Lēmuma par mācību kartes neizsniegšanu, darbības apturēšanu vai atņemšanu apstrīdēšana neaptur tā darbību.

(4) Prasības komersantiem, izglītības iestādēm un speciālistiem, kuri nodrošina transportlīdzekļu vadītāju apmācību, transportlīdzekļu vadītāju apmācības programmas, kā arī transportlīdzekļu vadītāju apmācības procesa kontroles kārtību nosaka Ministru kabinets.

(5) Mācību braucieni atļauti personām, kurām ir ceļu satiksmes noteikumu pamatzināšanas. Sākotnējai mācību braukšanai jānotiek norobežotos laukumos.

(6) Piedaloties ceļu satiksmē, personai, kura mācās braukt ar mehānisko transportlīdzekli (izņemot trolejbusu), jābūt klāt braukšanas mācību atļaujai vai dokumentam par tiesībām vadīt mehāniskos transportlīdzekļus. Pēc policijas darbinieku pieprasījuma attiecīgās personas pienākums ir uzrādīt šo dokumentu.

(7) Prasības transportlīdzekļu (izņemot traktortehniku) vadītāju eksaminācijas inspektoriem nosaka Ministru kabinets.

(19.02.2009. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.05.2010., 03.03.2011., 30.10.2014., 10.12.2015., 27.04.2017. un 12.04.2018. likumu, kas stājas spēkā 10.05.2018.)

23.pants. Transportlīdzekļu vadītāja apliecību kategorijas un šīm kategorijām atbilstošie transportlīdzekļi

(1) Transportlīdzekļu vadītāja apliecību kategorijām atbilst šādi transportlīdzekļi (izņemot traktortehniku):

1) AM — mopēdi;

2) A1 — motocikli, kuru motora darba tilpums nepārsniedz 125 kubikcentimetrus, jauda nepārsniedz 11 kilovatus un jaudas attiecība pret svaru nepārsniedz 0,1 kilovatu uz kilogramu, kā arī tricikli, kuru jauda nepārsniedz 15 kilovatus;

3) A2 — motocikli, kuru jauda nepārsniedz 35 kilovatus, jaudas attiecība pret svaru nepārsniedz 0,2 kilovatus uz kilogramu un kuri nav atvasināti no transportlīdzekļiem, kuru jauda ir vairāk nekā divas reizes lielāka;

4) A — motocikli, kā arī tādi tricikli, kuru jauda pārsniedz 15 kilovatus;

5) B1 — kvadricikli;

6) B — mehāniskie transportlīdzekļi, izņemot A kategorijas motociklus, kuru pilna masa nepārsniedz 3500 kilogramus un kuri ir konstruēti un paredzēti ne vairāk kā astoņu pasažieru pārvadāšanai, neskaitot vadītāju, kā arī šādas kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi, kuras pilna masa nepārsniedz 750 kilogramus. Ir atļauts arī šīs kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi, kuras pilna masa pārsniedz 750 kilogramus, ja šā savienojuma pilna masa nepārsniedz 4250 kilogramus;

7) C1 — mehāniskie transportlīdzekļi, kuri neietilpst D1 vai D kategorijā, kuru pilna masa pārsniedz 3500 kilogramus, bet nepārsniedz 7500 kilogramus un kuri ir konstruēti un paredzēti ne vairāk kā astoņu pasažieru pārvadāšanai, neskaitot vadītāju, kā arī šādas kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi, kuras pilna masa nepārsniedz 750 kilogramus;

8) C — mehāniskie transportlīdzekļi, kuri neietilpst D1 vai D kategorijā, kuru pilna masa pārsniedz 3500 kilogramus un kuri ir konstruēti un paredzēti ne vairāk kā astoņu pasažieru pārvadāšanai, neskaitot vadītāju, kā arī šādas kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi, kuras pilna masa nepārsniedz 750 kilogramus;

9) D1 — mehāniskie transportlīdzekļi, kuri ir konstruēti un paredzēti ne vairāk kā 16 pasažieru pārvadāšanai, neskaitot vadītāju, un kuru garums nepārsniedz 8 metrus, kā arī šādas kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi, kuras pilna masa nepārsniedz 750 kilogramus;

10) D — mehāniskie transportlīdzekļi, kuri ir konstruēti un paredzēti vairāk nekā astoņu pasažieru pārvadāšanai, neskaitot vadītāju, kā arī šādas kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi, kuras pilna masa nepārsniedz 750 kilogramus;

11) BE — B kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi vai puspiekabi, kuras pilna masa nepārsniedz 3500 kilogramus;

12) C1E — C1 kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi vai puspiekabi, kuras pilna masa pārsniedz 750 kilogramus, ja šāda savienojuma pilna masa nepārsniedz 12 000 kilogramus, vai B kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi vai puspiekabi, kuras pilna masa pārsniedz 3500 kilogramus, ja šāda savienojuma pilna masa nepārsniedz 12 000 kilogramus;

13) CE — C kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi, kuras pilna masa pārsniedz 750 kilogramus;

14) D1E — D1 kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi, kuras pilna masa pārsniedz 750 kilogramus;

15) DE — D kategorijas vilcēja savienojums ar piekabi, kuras pilna masa pārsniedz 750 kilogramus;

16) TRAM — tramvaji;

17) TROL — trolejbusi.

(2) Transportlīdzekļa vadītājam, kuram ir tiesības vadīt vienas kategorijas transportlīdzekli, atļauts vadīt arī šādus citas kategorijas transportlīdzekļus:

1) ar A kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām — A1, A2 kategorijas transportlīdzekļus;

2) ar B kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām:

a) B1 kategorijas transportlīdzekli,

b) transportlīdzekļa vadītājam, kurš sasniedzis 21 gada vecumu, — A kategorijas triciklu,

c) Latvijā — A1 kategorijas transportlīdzekli;

3) ar C kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām — C1 kategorijas transportlīdzekli;

4) ar D kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām — D1 kategorijas transportlīdzekli;

5) ar A2 kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām — A1 kategorijas transportlīdzekli;

6) ar CE kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām — C1E kategorijas transportlīdzekli;

7) ar DE kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām — D1E kategorijas transportlīdzekli;

8) ar jebkura mehāniskā transportlīdzekļa vai tramvaja vadīšanas tiesībām — AM kategorijas transportlīdzekli un sniega motociklu.

(3) Transportlīdzekļu vadītājam, kuram ir tiesības vadīt trolejbusu un vadītāja apliecībā izdarīta attiecīga atzīme, apdzīvotās vietās atļauts vadīt arī D1 un D kategorijai atbilstošu pasažieru sabiedrisko transportlīdzekli.

(4) Transportlīdzekļa vadītājam, kuram ir tiesības vadīt B kategorijas transportlīdzekli, kurš normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir nokārtojis transportlīdzekļa vadīšanas eksāmenu un kuram transportlīdzekļu vadītāja apliecībā par to izdarīta attiecīga atzīme, atļauts vadīt B kategorijas vilcēja savienojumu ar piekabi, kuras pilna masa pārsniedz 750 kilogramus, ja šā savienojuma pilna masa pārsniedz 3500 kilogramus.

(5) Transportlīdzekļa vadītājam, kuram ir tiesības vadīt B, C1, D1, C vai D kategorijas transportlīdzekļus, atļauts vadīt specializētos tūristu transportlīdzekļus.

(6) Šā panta pirmās, otrās, trešās, ceturtās un piektās daļas noteikumi, izņemot otrās daļas 8.punktā minēto nosacījumu, nav attiecināmi uz traktortehnikas vadītāja apliecību kategorijām.

(7) Traktortehnikas vadītāja apliecību kategorijām atbilst šādas traktortehnikas grupas:

- 1) TR1 — traktori, lauksaimniecības pašgājējmašīnas, komunālās mašīnas, universālās pašgājējmašīnas, ekskavatori, iekrāvēji un speciālās pašgājējmašīnas ar pilnu masu līdz 7500 kilogramiem;
- 2) TR2 — visi traktori, lauksaimniecības pašgājējmašīnas, komunālās mašīnas, universālās pašgājējmašīnas, buldozeri, ekskavatori, iekrāvēji un speciālās pašgājējmašīnas;
- 3) TR3 — meža mašīnas, ekskavatori, iekrāvēji un speciālās pašgājējmašīnas;
- 4) TR4 — ceļu būves mašīnas, buldozeri, ekskavatori, iekrāvēji un speciālās pašgājējmašīnas.

(8) Ja transportlīdzekļa vadītājs citas kategorijas transportlīdzekli, tai skaitā traktortehniku, vada tikai ar AM, A1 vai TRAM kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām, uzskatāms, ka šim transportlīdzekļa vadītājam, vadot attiecīgo transportlīdzekli, vispār nav transportlīdzekļu vadīšanas tiesību. Šis nosacījums attiecībā uz A1 un TRAM kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām neattiecas uz šā panta otrās daļas 8.punktā minēto nosacījumu.

(9) Speciālo militāro tehniku ir tiesīgs vadīt profesionālā dienesta karavīrs vai zemessargs, kuram piešķirta TR1 vai TR2 kategorijas traktortehnikas vadītāja apliecība.

(03.03.2011. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 29.11.2012., 21.11.2013., 10.12.2015. un 12.04.2018. likumu, kas stājas spēkā 10.05.2018. Septītās un devītās daļas jaunā redakcija stājas spēkā 01.09.2018. Sk. Pārejas noteikumu 42. punktu)

24.pants. Transportlīdzekļu vadītāju un atsevišķu kategoriju ceļu satiksmes dalībnieku vecuma ierobežojumi

(1) Lai iegūtu transportlīdzekļu vadīšanas tiesības, personai ir jābūt sasniegušai šādu vecumu:

- 1) 14 gadus — AM kategorijas vadītāja apliecības iegūšanai;
- 2) 16 gadus — A1 un B1 kategorijas vadītāja apliecības iegūšanai;
- 3) 18 gadus — A2, B, BE, C1 un C1E kategorijas vadītāja apliecības iegūšanai;
- 4) 21 gadu — C, CE, D1, D1E, TRAM un TROL kategorijas vadītāja apliecības iegūšanai;
- 5) 24 gadus — A, D un DE kategorijas vadītāja apliecības iegūšanai. A kategorijas vadītāja apliecību var iegūt persona, kura sasniegusi 20 gadu vecumu, ja tās A2 kategorijas transportlīdzekļa vadītāja stāžs ir vismaz divi gadi. Vadīt triciklus, kuru jauda pārsniedz 15 kilovatus, atļauts personai, kura sasniegusi vismaz 21 gada vecumu;
- 6) 16 gadus — TR1 kategorijas traktortehnikas vadītāja apliecības iegūšanai;
- 7) 17 gadus — visu veidu traktortehnikas vadītāja apliecības iegūšanai.

(2) Personas, kuras atrodas militārajā dienestā, var iegūt C, CE, D1 un D kategorijas vadītāja apliecību no 19 gadu vecuma. Šī vadītāja apliecība līdz šā panta pirmajā daļā noteiktā vecuma sasniegšanai dod tiesības vadīt tikai Nacionālo bruņoto spēku transportlīdzekļus.

(3) Apmācīt personas vadīt transportlīdzekli drīkst ne agrāk kā divus gadus pirms attiecīgās kategorijas transportlīdzekļu vadītāja apliecības iegūšanai noteiktā vecuma sasniegšanas.

(4) Braukt ar velosipēdu ceļu satiksmē patstāvīgi atļauts personai, kura sasniegusi 10 gadu vecumu un kurai ir velosipēda vai jebkuras kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības. Braukt ar velosipēdu pilngadīgas personas pavadībā pa ietvēm, velosipēdu ceļiem un citām vietām, kur atļauta tikai velosipēdu un gājēju kustība, bērniem atļauts neatkarīgi no to vecuma, bet ceļu satiksmē — no septiņu gadu vecuma. Dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos un vietās, kur nenotiek mehānisko transportlīdzekļu braukšana, bērniem neatkarīgi no to vecuma braukt ar velosipēdu atļauts patstāvīgi.

(03.03.2011. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.11.2013., 10.12.2015. un 12.04.2018. likumu, kas stājas spēkā 10.05.2018. Pirmās daļas 6. punkta jaunā redakcija stājas spēkā 01.09.2018. Sk. Pārejas noteikumu 42. punktu)

25.pants. Transportlīdzekļu vadītāja pienākumi

(1) Mehāniskā transportlīdzekļa vadītājam jābūt klāt šādiem dokumentiem, kas pēc policijas darbinieku, robežsargu vai muitas amatpersonu pieprasījuma jāiedod tiem pārbaudei:

- 1) vadītāja apliecība;
- 2) transportlīdzekļa reģistrācijas dokumenti;
- 3) *(izslēgts ar 27.09.2007. likumu)*;
- 4) dokumenti, kuri saskaņā ar šo likumu un citiem normatīvajiem aktiem vadītājam nepieciešami, lai vadītu attiecīgu transportlīdzekli (operatīvo transportlīdzekli vai tamlīdzīgu transportlīdzekli) vai pārvadātu attiecīgu kravu (bīstamu, lielgabariņa, smagsvara un tamlīdzīgu kravu);
- 5) *(izslēgts ar 15.12.2005. likumu)*;
- 6) kāds no turpmāk minētajiem dokumentiem (uzlīmēm):
 - a) vizuāla informācija (uzlīme) ar atļaujas piedalīties ceļu satiksmē derīguma termiņu, uzlīmēta uz automobiļa vai traktortehnikas vāģstikla vai uz speciālas pamatnes motocikla, piekabes (puspiekabes), sporta automobiļu, traktortehnikas vai speciālā militārā transportlīdzekļa gadījumā,
 - b) vizuāla informācija (uzlīme) ar pagaidu atļaujas piedalīties ceļu satiksmē derīguma termiņu, uzlīmēta uz automobiļa vai traktortehnikas vāģstikla vai uz speciālas pamatnes motocikla, piekabes (puspiekabes), sporta automobiļu, traktortehnikas vai speciālā militārā transportlīdzekļa gadījumā,
 - c) dokuments par veikto transportlīdzekļa tehnisko kontroli uz ceļiem,
 - d) Ceļu satiksmes drošības direkcijā elektroniski noformēta vienas dienas atļauja piedalīties ceļu satiksmē, lai veiktu tehnisko apskati.

(1¹) Mopēda vadītājam jābūt klāt šā panta pirmās daļas 1. un 2. punktā minētajiem dokumentiem. Tramvaja, trolejbusa, velosipēda vadītājam, kā arī speciālās militārās tehnikas vadītājam jābūt klāt šā panta pirmās daļas 1.punktā minētajam dokumentam.

(2) Vadītājam pirms izbraukšanas jāpārbauda, vai transportlīdzeklis ir tehniskā kārtībā un nokomplektēts, tai skaitā ar pirmās palīdzības aptieciņu, kuras saturs atbilst normatīvajiem aktiem par pirmās palīdzības sniegšanai nepieciešamo medicīnisko materiālu minimumu, kā arī jāseko transportlīdzekļa tehniskajam stāvoklim ceļā.

(2¹) Transportlīdzekļa vadītājam ir aizliegts:

- 1) lietot tālrūni, ja transportlīdzeklis atrodas kustībā, izņemot gadījumus, kad tālrūņa aparāts tiek izmantots brīvroku režīmā;
- 2) lietot piezīmjdatorus, planšetdatorus un viedierīces, ja transportlīdzeklis atrodas kustībā;
- 3) atvērt apturēta transportlīdzekļa durvis, ja tas apdraud ceļu satiksmes drošību vai traucē citus ceļu satiksmes dalībniekus;
- 4) lietot alkoholiskos dzērienus, narkotiskas vai psihotropas vielas pēc tam, kad transportlīdzeklis tiek apturēts pēc policijas darbinieku vai robežsargu pieprasījuma, līdz reibuma stāvokļa konstatēšanai nepieciešamās pārbaudes izdarīšanai vai atbrīvošanai no tās, kā arī atteikties no šādas pārbaudes;
- 5) izmantot bojātu, nesalasāmu vai noteiktajam paraugam neatbilstošu vadītāja apliecību, transportlīdzekļa reģistrācijas dokumentus vai citus dokumentus, kuri saskaņā ar šo likumu un citiem normatīvajiem aktiem vadītājam nepieciešami, lai vadītu attiecīgu transportlīdzekli vai pārvadātu attiecīgu kravu.

(3) Transportlīdzekļa vadītājam jāievēro šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu ceļu satiksmi reglamentējošu

normatīvo aktu prasības, pārvietojoties pa ceļiem, kā arī pa citām vietām, kurās iespējama transporta kustība.

(4) Ja transportlīdzekļa vadītājam transportlīdzekļu vadīšanas tiesības ir atņemtas uz noteiktu laiku vai uz nenoteiktu laiku, vadītāja apliecība uzskatāma par nederīgu no dienas, kad viņam paziņots attiecīgais lēmums. Transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums 10 dienu laikā nodot nederīgo transportlīdzekļa vadītāja apliecību Ceļu satiksmes drošības direkcijai, Valsts tehniskās uzraudzības aģentūrai vai Valsts policijai. Ja persona vadītāja apliecību nav nodevusi un tiek konstatēta tās izmantošana, vadītāja apliecība tiek aizturēta. Vadītāja apliecību aiztur un iznīcina Valsts policijas, Ceļu satiksmes drošības direkcijas un Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras amatpersonas. Gadījumus, kad vadītāja apliecību iznīcina, un kārtību, kādā vadītāja apliecība tiek iznīcināta, nosaka Ministru kabinets.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.12.1999., 17.07.2000., 08.07.2003., 26.05.2005., 15.12.2005., 15.02.2007., 27.09.2007., 19.02.2009., 13.05.2010., 09.06.2011., 15.12.2011., 29.11.2012., 21.11.2013., 04.09.2014., 10.12.2015., 27.04.2017. un 09.11.2017. likumu, kas stājas spēkā 06.12.2017.)

26.pants. Transportlīdzekļu vadīšanas tiesības

(1) Transportlīdzekļu vadīšanas tiesības ļauj personai vadīt attiecīgajai kategorijai atbilstošu transportlīdzekli, pārvadāt pasažierus un kravu, individuāli apmācīt personas vadīt transportlīdzekļus un veikt citas normatīvajos aktos transportlīdzekļa vadītājam atļautās darbības, piedaloties ceļu satiksmē.

(2) Personas tiesības vadīt transportlīdzekļus apliecina attiecīgs ieraksts transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā vai arī traktortehnikas un tās vadītāju informatīvajā sistēmā un derīga transportlīdzekļa vadītāja apliecība. Vadīšanas iemaņu pārbaudes laikā transportlīdzekļa vadītāja tiesības vadīt transportlīdzekli apliecina derīga transportlīdzekļa vadītāja apliecība vai braukšanas mācību atļauja.

(3) Transportlīdzekļa vadītāja stāžu skaita ar brīdi, kad persona saņem attiecīgas kategorijas transportlīdzekļa vadītāja apliecību.

(08.07.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 15.03.2007.)

27.pants. Ceļu satiksmes dalībnieku rīcība ceļu satiksmes negadījumos

(1) Jebkuram ceļu satiksmes dalībniekam jādara viss iespējams, lai sniegtu pirmo palīdzību ceļu satiksmes negadījumā cietušajiem.

(2) Ja ceļu satiksmes negadījumā ir cietuši cilvēki vai nodarīti bojājumi trešās personas mantai, kā arī tad, ja transportlīdzekļiem radušies bojājumi, kuru dēļ tie nevar pārvietoties, transportlīdzekļa vadītājs:

1) nekavējoties apstājas un paliek negadījuma vietā, ieslēdz avārijas gaismas signālu un uzstāda avārijas zīmi, bet, ja tas nav iespējams, citādā veidā brīdina pārējos ceļu satiksmes dalībniekus par ceļu satiksmes negadījumu;

2) dara visu iespējamo, lai cietušajam sniegtu pirmo palīdzību, izsauc neatliekamo medicīnisko palīdzību vai citu glābšanas dienestu, bet, ja tas nav iespējams, ar savu vai citu garām braucošu transportlīdzekli nogādā cietušo tuvākajā medicīnas iestādē un pats atgriežas negadījuma vietā;

3) dara visu iespējamo, lai negadījuma vietā saglabātu notikuma pēdas, pieraksta aculiecinieku vārdu, uzvārdu un adresi;

4) par ceļu satiksmes negadījumu paziņo policijai (vai citam glābšanas dienestam) un tālāk rīkojas pēc tās norādījumiem.

(3) Ja šā panta otrajā daļā minētajā ceļu satiksmes negadījumā iesaistītie transportlīdzekļi neļauj citiem transportlīdzekļiem pabraukt garām ceļu satiksmes negadījuma vietai, transportlīdzekļu vadītāji atbrīvo brauktuvi, pirms tam fiksējot ceļu satiksmes negadījumā iesaistīto transportlīdzekļu un citu priekšmetu stāvokli.

(4) Ja ceļu satiksmes negadījumā nav cietuši cilvēki un nav nodarīti bojājumi trešās personas mantai, kā arī transportlīdzekļiem nav radušies bojājumi, kuru dēļ tie nevar pārvietoties, transportlīdzekļu vadītāji rīkojas Ceļu satiksmes noteikumos paredzētajā kārtībā.

(5) Ja ceļu satiksmes negadījumā iesaistīts tikai viens transportlīdzeklis, nav cietuši cilvēki un nav nodarīti bojājumi trešās personas mantai, transportlīdzekļa vadītājs rīkojas Ceļu satiksmes noteikumos paredzētajā kārtībā.

(6) Transportlīdzekļa vadītājam pēc ceļu satiksmes negadījuma līdz reibuma stāvokļa konstatēšanai nepieciešamās pārbaudes izdarīšanai vai atbrīvošanai noteiktā kārtībā no šādas pārbaudes aizliegts lietot alkoholiskus dzērienus, narkotiskas vai psihotropas vielas, kā arī atteikties no šādas pārbaudes.

(7) Pēc ceļu satiksmes negadījuma ir aizliegts turpināt vadīt tādu transportlīdzekli, kuram Valsts policija pēc ceļu satiksmes negadījuma seku izvērtēšanas ir anulējusi atļauju piedalīties ceļu satiksmē. Šis noteikums neattiecas uz traktortehniku un tās piekabēm. Ministru kabinets nosaka bojājumus, pēc kuru konstatēšanas Valsts policija anulē transportlīdzeklīm (izņemot traktortehniku un tās piekabes) atļauju piedalīties ceļu satiksmē, un kārtību, kādā Valsts policija minētajiem transportlīdzekļiem anulē atļauju piedalīties ceļu satiksmē.

(08.07.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.09.2014. un 27.04.2017. likumu, kas stājas spēkā 24.05.2017.)

28.pants. Transportlīdzekļu vadīšanas aizliegums

(1) Aizliegts vadīt transportlīdzekli:

1) ja pastāv kāds no šādiem nosacījumiem:

a) transportlīdzekļa vadītājam, kuram mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs ir lielāks par diviem gadiem, alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles,

b) transportlīdzekļa vadītājam, kuram mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs nepārsniedz divus gadus, alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,2 promiles,

c) transportlīdzekļa vadītājam, kas vada D1, D, D1E, DE, TRAM un TROL kategorijai atbilstošus transportlīdzekļus, alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,2 promiles,

d) mopēda vai velosipēda vadītājam alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles;

2) atrodies narkotisko, psihotropo, toksisko, citu apreibinošu vielu vai arī reakcijas ātrumu un uzmanību samazinošu medikamentu ietekmē;

3) esot slimam vai arī tādā mērā nogurušam, ka tas var ietekmēt vadītāja darbības spējas un ceļu satiksmes drošību;

4) ja vadītājam nav atbilstošas kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesību;

5) ja ir stājies spēkā transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums.

(2) Aizliegts mācīties vadīt transportlīdzekli:

1) ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,2 promiles;

2) atrodies narkotisko, psihotropo, toksisko, citu apreibinošu vielu vai arī reakcijas ātrumu un uzmanību samazinošu medikamentu ietekmē;

3) esot slimam vai arī tādā mērā nogurušam, ka tas var ietekmēt darbības spējas un ceļu satiksmes drošību.

(08.07.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.05.2005., 15.02.2007., 13.05.2010. un 09.06.2011. likumu, kas stājas spēkā 13.07.2011. Pirmās daļas 1.punkta jaunā redakcija stājas spēkā 01.01.2012. Sk. Pārejas noteikumu 26.punktu)

29.pants. Transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšana

(1) Transportlīdzekļu vadīšanas tiesības var atņemt uz noteiktu laiku vai uz nenoteiktu laiku.

(2) Transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz likumā noteikto laiku kā transportlīdzekļa vadītāja uzvedības ietekmēšanas līdzekli piemēro, uzliekot sodu par likumā paredzētajiem administratīvajiem pārkāpumiem vai atbilstoši šajā likumā noteiktajai pārkāpumu uzskaites punktu sistēmai, kā arī Krimināllikumā noteiktajos gadījumos.

(3) Transportlīdzekļu vadīšanas tiesības atņemt uz nenoteiktu laiku, ja ir attiecīgs medicīniskās ekspertīzes atzinums par to, ka transportlīdzekļa vadītājam radušās medicīniskās pretindikācijas transportlīdzekļa vadīšanai.

(4) Laika periodu, uz kuru transportlīdzekļa vadītājam ir atņemtas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, neieskaita vadītāja stāžā.

(4¹) Ja personai transportlīdzekļu vadīšanas tiesības ir atņemtas uz laiku līdz gadam, persona, lai atjaunotu transportlīdzekļu vadīšanas tiesības, normatīvajos aktos par transportlīdzekļu vadīšanas tiesību iegūšanu un atjaunošanu noteiktajā kārtībā nokārto teorētisko eksāmenu.

(5) Ja personai transportlīdzekļu vadīšanas tiesības ir atņemtas uz gadu vai ilgāk vai transportlīdzekļu vadīšanas tiesības ir atņemtas par transportlīdzekļa vadīšanu alkoholisko dzērienu, narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošu vielu ietekmē, kā arī ja personai pārkāpumu uzskaites punktu sistēmas ietvaros ir noteikts transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums, persona, lai atjaunotu transportlīdzekļu vadīšanas tiesības, normatīvajos aktos par transportlīdzekļu vadīšanas tiesību iegūšanu un atjaunošanu noteiktajā kārtībā nokārto teorētisko un vadīšanas eksāmenu.

(08.07.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.02.2007., 09.06.2011. un 10.12.2015. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2016. 4.¹ daļa stājas spēkā 01.04.2016. Sk. Pārejas noteikumu 36. punktu)

30.pants. Transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums

(1) Transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegumu nosaka Valsts policijas amatpersona transportlīdzekļa vadītājam, kurš alkohola reibumā, narkotisko vai citu apreibinošu vielu ietekmē ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu pret ceļu satiksmes drošību, par kuru var saukt pie kriminālatbildības, vai izdarījis pārkāpumu, par kuru paredzēta transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšana. Šādā gadījumā transportlīdzekļa vadītājam ir aizliegts izmantot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības un viņa transportlīdzekļa vadītāja apliecība aizturama līdz laikam, kad Valsts policijas amatpersona vai procesa virzītājs krimināllietā pieņem attiecīgu lēmumu.

(2) Transportlīdzekļu vadīšanas tiesības nedrīkst izmantot, ja:

1) beidzies transportlīdzekļa vadītāja apliecības derīguma termiņš, — līdz jaunas apliecības saņemšanai;

2) personu apliecinošajā dokumentā norādītais vārds, uzvārds vai personas kods neatbilst transportlīdzekļa vadītāja apliecībā esošajam un 30 dienu laikā transportlīdzekļa vadītāja apliecība nav apmainīta, — līdz jaunas apliecības saņemšanai;

3) par Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu uzliktais naudas sods nav samaksāts gada laikā no soda uzlikšanas dienas, — līdz naudas soda samaksai;

4) transportlīdzekļa vadītājs nav normatīvajos aktos noteiktajā termiņā veicis kārtējo veselības pārbaudi vai veselības pirmstermiņa pārbaudi, — līdz veselības pārbaudei;

5) pārkāpumu uzskaites punktu sistēmas ietvaros transportlīdzekļa vadītājam ir piemērots ietekmēšanas līdzeklis — transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums;

6) ārvalstī izsniegtā vadītāja apliecība neatbilst šā likuma 47.panta pirmajā daļā minētajām prasībām vai ārvalstī izsniegtā vadītāja apliecība, kas atbilst šā likuma 47.panta pirmajā daļā minētajām prasībām, nav apmainīta atbilstoši šā likuma 47.panta otrās daļas nosacījumiem;

7) transportlīdzekļa vadītāja apliecība ir nozagta vai zudusi un 30 dienu laikā no attiecīgās informācijas reģistrācijas dienas transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā nav saņemta jauna transportlīdzekļu vadītāja apliecība;

8) personai ārvalstī ir spēkā esošs transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums vai atņemtas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības.

(3) Par transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegumu izdara attiecīgu ierakstu transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā, kā arī traktortehnikas un tās vadītāju informatīvajā sistēmā. Ziņas par nederīgām transportlīdzekļu vadītāja apliecībām Ministru kabineta noteiktajā kārtībā iekļauj nederīgo dokumentu reģistrā. Transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizlieguma reģistrēšanas apstrīdēšana vai pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(4) Ja transportlīdzekļa vadītājs pārkāpj noteikto vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegumu, viņa transportlīdzekļa vadītāja apliecība tiek aizturēta.

(08.07.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.05.2005., 15.02.2007., 19.02.2009., 13.05.2010., 03.03.2011. un 09.06.2011. likumu, kas stājas spēkā 13.07.2011.)

30.¹ pants. Veselības pārbaudes transportlīdzekļu vadītājiem un personām, kuras vēlas iegūt transportlīdzekļu vadītāju kvalifikāciju

(1) Veselības pārbaudē konstatēto transportlīdzekļa vadītāja vai personas, kura vēlas iegūt transportlīdzekļu vadītāja kvalifikāciju, veselības stāvokļa atbilstību attiecīgās kategorijas transportlīdzekļa vadīšanai apliecina informācija, ko ārstniecības iestāde ievadījusi transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā.

(2) Veselības pārbaudes iedala šādi:

- 1) pirmreizējās pārbaudes;
- 2) kārtējās pārbaudes;
- 3) pirmstermiņa pārbaudes.

(3) Veselības pirmreizējo pārbaudi veic personām, kuras vēlas iegūt transportlīdzekļa vadītāja kvalifikāciju.

(4) Transportlīdzekļa vadītāja veselības kārtējo pārbaudi veic:

1) AM, A1, A, B1, B un BE kategorijas transportlīdzekļu vadītājiem, kā arī traktortehnikas un citu pašgājējmašīnu vadītājiem — ik pēc 10 gadiem, personām pēc 60 gadu vecuma sasniegšanas — ik pēc trim gadiem, izņemot traktortehnikas un citu pašgājējmašīnu vadītājus, kuriem kārtējo pārbaudi pēc 60 gadu vecuma sasniegšanas veic ik pēc pieciem gadiem, bet pēc 65 gadu sasniegšanas — ik pēc trim gadiem;

2) C1, C, D1, D, C1E, CE, D1E un DE kategorijas transportlīdzekļu vadītājiem, kā arī tramvaju un trolejbusu vadītājiem ik pēc pieciem gadiem, personām pēc 60 gadu vecuma sasniegšanas — ik pēc trim gadiem.

(5) Pirmstermiņa veselības pārbaudi veic transportlīdzekļa vadītājam, kas sodīts par transportlīdzekļa vadīšanu alkoholisko dzērienu reibumā, narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē vai par atteikšanos no pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai, kā arī no narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmes pārbaudes.

(6) Uz veselības pirmstermiņa pārbaudi transportlīdzekļa vadītāju ir tiesības nosūtīt, ja pastāv pamatotas aizdomas, ka transportlīdzekļa vadītājam ir Ministru kabineta noteiktās medicīniskās pretindikācijas transportlīdzekļa vadīšanai.

(7) Kārtību, kādā tiek veiktas veselības pārbaudes transportlīdzekļu vadītājiem un personām, kuras vēlas iegūt transportlīdzekļu vadītāja kvalifikāciju, kārtību, kādā transportlīdzekļa vadītājs nosūtāms uz veselības pirmstermiņa pārbaudi, ja pastāv pamatotas aizdomas, ka transportlīdzekļa vadītājam ir medicīniskās pretindikācijas transportlīdzekļa vadīšanai, kā arī kārtību, kādā tiek atņemtas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem ir medicīniskās pretindikācijas transportlīdzekļu vadīšanai, nosaka Ministru kabinets.

(8) Kārtību, kādā sedzami izdevumi par transportlīdzekļa vadītāja veselības pirmstermiņa pārbaudi, nosaka Ministru kabinets.

(15.02.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.05.2008., 13.05.2010., 09.06.2011., 21.11.2013., 10.12.2015., 09.11.2017. un 12.04.2018. likumu, kas stājas spēkā 10.05.2018.)

V nodaļa Transportlīdzekļu apkalpes locekļu darba laiks

(Nodaļa 26.05.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.06.2005.)

31.pants. Prasības attiecībā uz transportlīdzekļu apkalpes locekļu darba laika organizēšanu, ievērošanu un uzskaiti

(1) Prasības attiecībā uz darba laika organizēšanu, ievērošanu un uzskaiti transportlīdzekļu apkalpes locekļiem, kas veic pārvadājumus ar transportlīdzekļiem, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 15.marta regula (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar

autotransportu, groza Padomes regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes regulu (EEK) Nr. 3820/85 [turpmāk — regula (EK) Nr. 561/2006], nosaka Ministru kabinets.

(2) Izņēmumus, kad pārvadājumiem nepiemēro regulas (EK) Nr. 561/2006 prasības, nosaka Ministru kabinets.

(15.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2007. Sk. Pārejas noteikumus.)

31.¹ pants. Transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika, braukšanas attāluma un ātruma reģistrēšanas kontrolierīču uzstādīšana

(1) *(Izslēgta ar 15.02.2007. likumu.)*

(2) Kontrolierīci transportlīdzeklī uzstāda, pārbauda un plombē inspicēšanas institūcija, kura akreditēta Standartizācijas, akreditācijas un metroloģijas centrā atbilstoši LVS EN ISO/IEC 17020:2005 standartā "Galvenie kritēriji dažādu veidu institūcijām, kas veic inspicēšanu" noteiktajām prasībām un par kuras akreditāciju Ekonomikas ministrija publicējusi paziņojumu oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis", un kura ir iesniegusi Satiksmes ministrijai Padomes 1998.gada 24.septembra regulas (EK) Nr. 2135/98, ar kuru groza regulu (EEK) Nr. 3821/85 par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā, un direktīvu 88/599/EEK attiecībā uz regulas (EEK) Nr. 3820/85 un regulas (EEK) Nr. 3821/85 piemērošanu, 1.panta 5.punkta "b" apakšpunktā minētās plombas, un Padomes 1985.gada 20.decembra regulas (EEK) Nr. 3821/85 par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā, 12.panta 4.punktā minētās uzstādīšanas plāksnītes paraugus.

(26.05.2005. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.12.2005., 15.02.2007., 14.11.2008., 12.06.2009. un 04.09.2014. likumu, kas stājas spēkā 20.09.2014.)

31.² pants. Transportlīdzekļu apkalpes locekļu darba laika ilgums

(1) Transportlīdzekļu apkalpes locekļu nedēļas darba laiks nedrīkst pārsniegt 48stundas, ievērojot to, ka nedēļa ir laikposms starp pulksten 00.00 pirmdienā un pulksten 24.00 svētdienā.

(2) Transportlīdzekļa apkalpes locekli drīkst nodarbināt virs šā panta pirmajā daļā noteiktā darba laika, bet ne vairāk par 60 stundām nedēļā. Tādā gadījumā vidējais nedēļas darba laiks četru mēnešu periodā nedrīkst pārsniegt 48 stundas.

(3) Darba devējs, vienojoties ar darbinieku pārstāvjiem, drīkst mainīt šā panta otrajā daļā noteikto nedēļas darba laiku, ja vidējais nedēļas darba laiks sešu mēnešu periodā nepārsniedz 48 stundas.

(4) Ja transportlīdzekļa apkalpes loceklis veic jebkura ilguma darbu naktī laikposmā no pulksten 01.00 līdz 05.00, tad kopējais ikdienas darba laiks nedrīkst pārsniegt 10 stundas katru 24 stundu laikposmā. Darba devējs, vienojoties ar darbinieku pārstāvjiem, drīkst mainīt iepriekš minēto nakts darba laikposmu, nosakot, ka tas ir ne mazāk kā četras stundas ilgs laikposms periodā no pulksten 00.00 līdz 07.00.

(5) Lai nodrošinātu šajā pantā minēto nosacījumu ievērošanu, tiek veikta darba laika uzskaitē.

(6) Šajā pantā minētie nosacījumi par transportlīdzekļu apkalpes locekļu darba laika ilgumu ir piemērojami tikai tajos gadījumos, kad tiek veikti pārvadājumi ar transportlīdzekļiem, uz kuriem attiecas regula (EK) Nr. 561/2006 vai Eiropas valstu līgums attiecībā uz transportlīdzekļu apkalpju darbu starptautiskajos autopārvadājumos (AETR).

(15.12.2005. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.02.2007. un 10.12.2015. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2016.)

32.pants. Pieļaujamais transportlīdzekļa vadīšanas ilgums

(Izslēgts ar 08.07.2003. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2004.)

33.pants. Maksimālais pieļaujamais nepārtrauktas transportlīdzekļa vadīšanas ilgums

(Izslēgts ar 08.07.2003. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2004.)

34.pants. Izņēmuma gadījumi

(Izslēgts ar 26.05.2005. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2005.)

35.pants. Starptautiskie autotransporta pārvadājumi

(Izslēgts ar 26.05.2005. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2005.)

VI nodaļa Ceļu satiksmes organizācija

36.pants. Ceļu satiksmes organizācijas mērķis

Ceļu satiksmes organizācijas mērķis ir nodrošināt nepārtrauktu, ritmisku un ātru ceļu satiksmes norisi, kā arī maksimāli garantēt tās drošību.

37.pants. Ceļu satiksmes organizācijas pamatnoteikums

Latvijā transportlīdzekļi pārvietojas pa ceļa labo pusi.

38.pants. Ceļu satiksmes organizācijas tehniskie līdzekļi

(1) Satiksmi uz ceļiem organizē ar ceļa zīmēm, ceļa apzīmējumiem, luksoforiem, transporta un gājēju plūsmas nožogojumiem un citiem tehniskajiem līdzekļiem, kas atbilst Latvijā obligāto standartu un citu normatīvu prasībām.

(2) Satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu izvietošanu, uzstādīšanu un noņemšanu veic ceļa pārvaldītājs atbilstoši saskaņotajai projekta dokumentācijai vai saskaņojot ar Latvijas Valsts ceļiem. Saskaņojums par satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu izvietošanu, uzstādīšanu un noņemšanu attiecas uz atbilstību standartiem ceļu satiksmes drošības jomā.

(3) Ceļa pārvaldītājs ir atbildīgs par satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu savaicīgu uzstādīšanu un to pastāvīgu atrašanos lietošanas kārtībā.

(4) *(Izslēgta ar 15.02.2001. likumu.)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.02.2001., 26.05.2005. un 09.06.2011. likumu, kas stājas spēkā 13.07.2011.)

39.pants. Plānošana un projektēšana

Plānojot pilsētu, apdzīvoto vietu un pilsētu dzīvojamo rajonu apbūvi, kā arī projektējot dzīvojamās mājas, sabiedriskās celtnes un citus objektus, nepieciešams paredzēt pasākumus, lai varētu nodrošināt ērtu un drošu satiksmi, pietiekamu transportlīdzekļu stāvētņu skaitu, iespēju piebraukt pie ceļiem un citiem objektiem.

40.pants. Uz ceļa vai tā tiešā tuvumā veicamo darbību saskaņošana

(1) Ja uz ceļa vai tā tiešā tuvumā paredzēts veikt darbības, kas var ietekmēt ceļu satiksmes drošību (rīkot masu vai sporta pasākumus, sniegt tirdzniecības vai citus pakalpojumus, izvietot reklāmas objektus vai informācijas objektus, tirdzniecības, sabiedriskās ēdināšanas vai citu pakalpojumu objektus u.c.), šīs darbības jāsaņemo Latvijas Valsts ceļos, kā arī jāsaņem ceļa pārvaldītāja (īpašnieka) un zemes īpašnieka atļauja.

(2) Noteikumus par reklāmas objektu vai informācijas objektu izvietošanu gar ceļiem, kā arī kārtību, kādā saskaņojama reklāmas objektu vai informācijas objektu izvietošana, nosaka Ministru kabinets.

(3) *(Izslēgta ar 09.06.2011. likumu)*

(4) Masu vai sporta pasākumu rīkošana jāsaņemo arī attiecīgajās teritoriālajās policijas iestādēs.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.02.2001., 08.07.2003., 26.05.2005. un 09.06.2011. likumu, kas stājas spēkā 13.07.2011.)

41.pants. Ceļu satiksmes regulēšana un uzraudzība

(1) Ceļu satiksmi regulē un uzrauga policijas darbinieki un citas likumos un citos normatīvajos aktos tam pilnvarotas personas.

(2) Personām, kuras pilnvarotas aktīvi regulēt satiksmi uz ceļiem, kā arī personām, kuras uzrauga satiksmi, jābūt jebkurā diennakts laikā labi saredzamā attiecīgā formas tērpā ar gaismu atstarojoša materiāla elementiem un ar atšķirības zīmi, kā arī tām jābūt klāt dienesta apliecībai.

42.pants. Uz ceļa strādājošo personu pienākumi

(1) Personām, kas veic darbus uz brauktuves, jābūt jebkurā diennakts laikā labi saredzamā darba apģērbā ar gaismu atstarojoša materiāla elementiem.

(2) Ceļu būvniecības un remontdarbu veicējs nodrošina, lai darba vietas uz ceļiem tiktu aprīkotas ar ceļa zīmēm, kā arī ierobežojošām un novirzošām ierīcēm atbilstoši Ministru kabineta noteiktajām prasībām.

(3) Tumšajā diennakts laikā un nepietiekamas redzamības apstākļos jānodrošina šo vietu redzamība ar gaismu atstarojošu materiālu palīdzību. Gadījumus, kad papildus gaismu atstarojošiem materiāliem jālieto arī brīdinoši gaismas signāli, kā arī to pielietošanas kārtību nosaka tehniskie normatīvi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.02.2001. un 26.05.2005. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2005.)

VI¹ nodaļa

Inteliģentās transporta sistēmas

(Nodaļa 23.02.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 27.03.2012.)

42.¹ pants. Inteliģento transporta sistēmu mērķis un darbība

(1) Inteliģento transporta sistēmu mērķis ir nodrošināt inovatīvus pakalpojumus attiecībā uz autotransportu un satiksmes vadību, kā arī dot iespēju ceļu lietotājiem labāk piekļūt informācijai un drošāk, saskaņotāk un efektīvāk izmantot transporta tīklus.

(2) Personas datu apstrādi saistībā ar inteliģento transporta sistēmu lietotņu darbību un pakalpojumiem veic saskaņā ar nacionālajiem normatīvajiem aktiem par personas datu aizsardzību, apstrādi un šādu datu brīvu apriti.

(3) Personas datus apstrādā tiktāl, ciktāl to apstrāde ir nepieciešama inteliģento transporta sistēmu lietotņu un pakalpojumu darbības nodrošināšanai.

VII nodaļa

Administratīvās atbildības īpatnības ceļu satiksmes drošību reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpšanas gadījumos

(Nodaļas nosaukums 08.07.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2004.)

43.pants. Administratīvais ceļu satiksmes pārkāpums

Lai garantētu ceļu satiksmes drošību un aizsargātu cilvēku dzīvību, veselību un mantu, par ceļu satiksmes drošību reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpšanu personas saucamas pie administratīvās atbildības.

(08.07.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2004.)

43.¹ pants. Pārkāpumu uzskaites punktu sistēma

(1) Lai ietekmētu transportlīdzekļu vadītāju uzvedību, veicinot transportlīdzekļu drošu vadīšanu un normatīvo aktu ievērošanu ceļu satiksmē, kā arī tāpēc, lai pēc iespējas mazāk būtu apdraudēta cilvēku dzīvība, veselība un manta, transportlīdzekļu vadītāju izdarītie administratīvie pārkāpumi tiek reģistrēti Sodu reģistrā, bet pārkāpumu uzskaites punkti — transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā.

(2) Maksimālais reģistrējamo punktu skaits ir 10 punkti transportlīdzekļu vadītājiem, kuru transportlīdzekļu vadīšanas stāžs ir mazāks par diviem gadiem, un 16 punkti — pārējiem transportlīdzekļu vadītājiem.

(3) Maksimālais par vienu pārkāpumu reģistrējamais punktu skaits ir astoņi punkti.

(4) Atbilstoši izdarītajam pārkāpumam reģistrētie punkti ir spēkā divus līdz piecus gadus atkarībā no pārkāpuma smaguma.

(5) Atbilstoši pārkāpumu uzskaites punktu sistēmai transportlīdzekļu vadītājiem piemēro šādus ietekmēšanas līdzekļus:

- 1) brīdinājums, nosūtīts pa pastu vai elektroniski transportlīdzekļa vadītājam informāciju par viņam reģistrēto punktu skaitu;
- 2) apmācības kursi (semināri) ceļu satiksmes drošības jautājumos;
- 3) apmācības kursi (semināri) drošas transportlīdzekļa vadīšanas jautājumos;
- 4) eksāmens ceļu satiksmes drošības jautājumos;
- 5) transportlīdzekļu vadīšanas iemaņu pārbaude;
- 6) transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums uz vienu gadu, ja sasniegts maksimālais uzskaites punktu skaits;
- 7) braukšanas uzvedības korekcijas grupas nodarbības.

(6) Transportlīdzekļa vadītājs zaudē transportlīdzekļu vadīšanas tiesības un atkal var tās iegūt ne agrāk kā pēc pieciem gadiem, ja viņam 10 gadu laikā atkārtoti piemērots transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums par maksimālā uzskaites punktu skaita sasniegšanu.

(7) Pārkāpumu uzskaites punktu sistēmas piemērošanas noteikumus, reglamentējot reģistrējamus pārkāpumus, pārkāpumiem atbilstošos uzskaites punktus, to noilgumu, pārkāpumu uzskaites punktu reģistrēšanas un dzēšanas kārtību, informācijas apmaiņas kārtību un kārtību, kādā reģistrā esošā informācija paziņojama transportlīdzekļa vadītājam, kā arī transportlīdzekļu vadītāju uzvedības ietekmēšanas līdzekļu piemērošanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(08.07.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.05.2005., 15.12.2005., 19.02.2009., 23.02.2012. un 21.11.2013. likumu, kas stājas spēkā 26.12.2013.)

43.² pants. Īpatnības administratīvo pārkāpumu lietās sakarā ar apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu

(1) Administratīvo sodu par apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpumu, ja tas konstatēts bez transportlīdzekļa vadītāja klātbūtnes, piemēro transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā norādītajam turētājam vai, ja turētājs nav norādīts vai transportlīdzeklis noņemts no uzskaites, — transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam). Ja pārkāpums izdarīts ar transportlīdzekli, kas nodots tirdzniecībai (tam uzstādītas tirdzniecības valsts reģistrācijas numura zīmes vai tas reģistrēts tirdzniecības reģistrā), administratīvo sodu piemēro komersantam, kurš veic attiecīgā transportlīdzekļa tirdzniecību.

(2) Persona, kurai ir piemērots administratīvais sods par apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpumu bez transportlīdzekļa vadītāja klātbūtnes, netiek uzskatīta par administratīvi sodītu.

(3) Administratīvo sodu par apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpumu šā panta pirmajā daļā minētajai personai nepiemēro, ja:

- 1) tiek konstatēts, ka pārkāpuma izdarīšanas brīdī transportlīdzeklis nav atradies šā panta pirmajā daļā minētās personas valdījumā citas personas prettiesisku darbību dēļ;
- 2) šā panta pirmajā daļā minētā persona norāda personu, kura pārkāpuma izdarīšanas brīdī bija transportlīdzekļa vadītājs (norādot attiecīgo personu identificējošos datus), kā arī iesniedz šo faktu apliecināšus

pierādījumus.

(4) Ja pārkāpti apstāšanās vai stāvēšanas noteikumi, bet transportlīdzekļa vadītājs neatrodas pārkāpuma izdarīšanas vietā, personas, kuras ir tiesīgas sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu un uzlikt sodu, sastāda protokolu—lēmumu, kurā norādāma šāda informācija:

- 1) protokola—lēmuma sastādīšanas datums;
- 2) institūcija, kuras amatpersona uzlikusi sodu, un protokola—lēmuma sastādītāja amats, vārds un uzvārds;
- 3) pārkāpuma konstatēšanas datums un laiks;
- 4) pārkāpuma izdarīšanas vieta (pilsētas vai citas apdzīvotas vietas nosaukums, adrese);
- 5) transportlīdzekļa marka un valsts reģistrācijas numurs;
- 6) norāde uz pārkāptajām tiesību normām (normatīvā akta pants, tā daļa, punkts vai apakšpunkts);
- 7) lēmums par naudas soda uzlikšanu un naudas soda apmērs;
- 8) persona, kurai piemērots administratīvais sods;
- 9) naudas soda samaksas termiņš;
- 10) maksājuma uzdevuma rekvizīti un institūcijas, kurās iespējams samaksāt naudas sodu;
- 11) pieņemtā lēmuma pārsūdzēšanas kārtība;
- 12) informācija par sekām, kādas iestājas, ja naudas sods netiek samaksāts.

(5) Ja laikā, kad tiek konstatēts transportlīdzekļa apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpums, transportlīdzekļa vadītājs ierodas pārkāpuma izdarīšanas vietā, soda uzlikšanas kārtība nemainās un tiek sastādīts protokols—lēmums.

(6) Protokolu—lēmumu sastāda trijos eksemplāros. Vienu protokola—lēmuma eksemplāru piestiprina pie transportlīdzekļa priekšējā vāģstīkļa vadītāja pusē vai uz motocikla, tricikla vai kvadricikla degvielas tvertnes tā, lai tas nepazustu vai netiktu sabojāts meteoroloģisko apstākļu dēļ un transportlīdzekļa vadītājam būtu viegli pamanāms. Otru protokola—lēmuma eksemplāru Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā noteiktajā kārtībā nosūta šā panta pirmajā daļā minētajai personai. Trešo protokola—lēmuma eksemplāru glabā institūcijā, kuras amatpersona pieņēmusi lēmumu par naudas soda uzlikšanu. Ja šā panta pirmajā daļā minētā persona Ceļu satiksmes drošības direkcijas tīmekļa vietnē ir reģistrējies elektroniskajā e-pakalpojumu sistēmā un piekritusi paziņojumu saņemšanai elektroniski, protokolu—lēmumu minētajai personai nosūta elektroniski.

(7) Kārtību, kādā noformējams protokols—lēmums par uzlikto naudas sodu, kā arī naudas soda iekasēšanas un kontroles kārtību nosaka Ministru kabinets.

(8) Lēmumu par administratīvā soda piemērošanu šā panta pirmajā daļā minētā persona Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā noteiktajā termiņā un kārtībā var pārsūdzēt augstākā iestādē, ievērojot šā panta deviņās daļās noteikumus. Augstāka iestāde sūdzību par administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu izskata Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā noteiktajā termiņā un kārtībā.

(9) Ja šā panta pirmajā daļā minētā persona pārkāpuma izdarīšanas brīdī nav bijusi transportlīdzekļa vadītājs, tā, pārsūdzot augstākā iestādē lēmumu par administratīvā soda piemērošanu, sūdzībā norāda personu, kura pārkāpuma izdarīšanas brīdī bija transportlīdzekļa vadītājs. Šādā gadījumā sūdzībā norāda attiecīgo personu identificējošos datus (vārdu, uzvārdu, personas kodu, bet attiecībā uz ārzemnieku papildus norāda arī dzīvesvietas adresi, vadītāja apliecības numuru, izdošanas datumu un vietu, vadītāja apliecības izdevējvalsti) un sūdzībai pievieno pierādījumus, kas apliecina, ka šī persona pārkāpuma izdarīšanas brīdī bija transportlīdzekļa vadītājs.

(10) Ja iesniegtie pierādījumi apliecina, ka pārkāpuma izdarīšanas brīdī transportlīdzekļa vadītājs bija šā panta pirmajā daļā minētās personas norādītais transportlīdzekļa vadītājs, augstāka iestāde atceļ lēmumu par administratīvā soda piemērošanu šā panta pirmajā daļā minētajai personai un pieņem lēmumu par tā piemērošanu transportlīdzekļa vadītājam.

(11) Izskatot transportlīdzekļa vadītāja sūdzību par viņam piemēroto administratīvo sodu, tiesa pieaicina šā panta pirmajā daļā minēto personu.

(12) Ja, pārbaudot lietā esošos pierādījumus, netiek konstatēts, ka transportlīdzekļa vadītājs bija persona, kuru norādījusi šā panta pirmajā daļā minētā persona, tiesa var pieņemt lēmumu par administratīvā soda piemērošanu šā panta pirmajā daļā minētajai personai.

(10.12.2015. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.04.2017. likumu, kas stājas spēkā 24.05.2017.)

43.³ pants. Transportlīdzekļa piespiedu pārvietošana

(1) Transportlīdzekli var pārvietot piespiedu kārtā, novietojot to speciālā stāvietā, ja:

1) *(izslēgts ar 15.12.2005. likumu);*

2) nav iespējams noskaidrot transportlīdzekļa piederību;

3) transportlīdzeklim ir normatīvajos aktos noteiktie bojājumi, kuru dēļ tas nedrīkst braukt, izņemot gadījumu, kad bojājumus novērs transportlīdzekļa atrašanās vietā vai transportlīdzekli noteiktajā kārtībā pārvieto uz stāvietu vai trūkumu novēršanas vietu;

4) pārkāpti apstāšanās vai stāvēšanas noteikumi, bet vadītāja nav klāt un transportlīdzeklis novietots stāvēšanai:

a) vietā, kur uzstādīta papildzīme "Strādā autoevakuators",

b) uz tramvaja sliežu klātnes vai tās tiešā tuvumā un neļauj braukt tramvajam,

c) pasažieru sabiedrisko transportlīdzekļu pieturvietā vai stāvietā vai tās tiešā tuvumā un neļauj iebraukt vai izbraukt pasažieru sabiedriskajam transportlīdzeklim,

d) tā, ka tas neļauj braukt citiem transportlīdzekļiem vai to braukšanai tiek radīti būtiski traucējumi (citu transportlīdzekļu vadītāji ir spiesti izbraukt no braukšanas joslas, nobraukt no brauktuves vai iebraukt tajā ceļa pusē, kas paredzēta braukšanai pretējā virzienā),

e) uz gājēju pārejas,

f) pilnīgi vai daļēji uz ietves un gājēji tā dēļ ir spiesti iziet uz brauktuves,

g) uz dzelzceļa pārbrauktuves;

h) uz tiltiem, estakādēm, ceļa pārvadiem un zem tiem;

5) transportlīdzeklis novietots stāvēšanai apdzīvotās vietās pilnīgi vai daļēji uz brauktuves diennakts tumšajā laikā vai nepietiekamas redzamības apstākļos neapgaismotā ceļa posmā, kur apstāties aizliegts, tam nav iedegtas noteiktās ārējās apgaismes ierīces un tas citiem vadītājiem nav saredzams pietiekamā attālumā;

6) transportlīdzeklis novietots stāvēšanai pilnīgi vai daļēji uz brauktuves ārpus apdzīvotām vietām diennakts tumšajā laikā vai nepietiekamas redzamības apstākļos un tam nav iedegtas noteiktās ārējās apgaismes ierīces;

7) transportlīdzeklis Ministru kabineta noteiktajā kārtībā atzīstams par ilgstoši atstātu uz ceļa;

8) transportlīdzeklis atkārtoti (divas vai vairākas reizes gada laikā) novietots personām ar invaliditāti paredzētā un attiecīgi apzīmētā stāvietā, ja transportlīdzeklī nav ievietota invalīdu stāvietu izmantošanas karte atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumos minētajām prasībām.

(2) Transportlīdzekli no vietas, kur tas novietots stāvēšanai, uz citu —stāvēšanai atļautu vietu var pārvietot piespiedu kārtā saskaņā ar pašvaldības pilnvarotas amatpersonas lēmumu vai Valsts policijas priekšnieka rīkojumu no ielām:

1) kuras nepieciešams atbrīvot oficiālo valsts vizīšu vai citu pasākumu nodrošināšanai;

2) kurās paredzēts veikt ceļu būvniecības vai remonta darbus.

(3) Transportlīdzekli no vietas, kur tas novietots stāvēšanai, uz citu —stāvēšanai atļautu vietu saskaņā ar ceļa pārvaldītāja vai attiecīga avārijas vai glābšanas dienesta amatpersonas lēmumu var pārvietot piespiedu kārtā īslaicīgu ceļu uzturēšanas (piemēram, sniega novākšanas), remonta vai avārijas sekū likvidēšanas darbu vai glābšanas darbu veikšanas gadījumā.

(3¹) Izdevumus, kas saistīti ar transportlīdzekļa piespiedu pārvietošanu uz speciālu stāvietu un glabāšanu speciālajā stāvietā, sedz transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītais turētājs vai, ja turētājs nav norādīts, — transportlīdzekļa īpašnieks (valdītājs) vai viņa pilnvarota persona. Izdevumus sedz pirms transportlīdzekļa izņemšanas no speciālās stāvietas.

(4) Transportlīdzekļu piespiedu pārvietošanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(08.07.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.05.2005., 15.12.2005., 15.05.2008. un 12.04.2018. likumu, kas stājas spēkā 10.05.2018.)

43.⁴ pants. Braukšanas ātruma kontrole

Noteiktā braukšanas ātruma ieviešanu Valsts policija kontrolē ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm.

(26.05.2005. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 15.03.2007.)

43.⁵ pants. Alkohola reibuma, narkotisko vai citu apreibinošu vielu ietekmes konstatēšana

(1) Lai konstatētu alkohola reibumu, Valsts policijas darbinieki un Valsts robežsardzes darbinieki (uz valsts robežas) ir tiesīgi pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja izelpoto gaisu ar šim nolūkam paredzētu mērāparātu, kas atbilst Ministru kabineta noteiktajām prasībām, vai nogādāt transportlīdzekļa vadītāju medicīnas iestādē šādas pārbaudes veikšanai, ja ir pamatotas aizdomas, ka viņš ir alkohola reibumā, bet izelpotā gaisa pārbaudi nav iespējams veikt vai transportlīdzekļa vadītājs nepiekrīt tās rezultātiem. Kārtību, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā, izdevumu apmēru par alkohola koncentrācijas pārbaudes veikšanu izelpotajā gaisā, kārtību, kādā sedz izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas pārbaudi veikšanu, kā arī to personu loku, kuras sedz minētos izdevumus, nosaka Ministru kabinets.

(2) Lai konstatētu narkotisko vai citu apreibinošu vielu ietekmi, Valsts policijas darbinieki nogādā transportlīdzekļa vadītāju medicīnas iestādē pārbaudes veikšanai, ja ir pamatotas aizdomas par narkotisko vai citu apreibinošu vielu lietošanu (ekspresdiagnostikas testa rezultāti, vadītāja uzvedība, runas veids, kustību koordinācija). Narkotisko vai citu apreibinošu vielu ietekmes konstatēšanas kārtību, kārtību, kādā sedz izdevumus, kas saistīti ar narkotisko vai citu apreibinošu vielu ietekmes pārbaudi veikšanu, kā arī to personu loku, kuras sedz minētos izdevumus, nosaka Ministru kabinets.

(08.07.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.05.2008., 13.05.2010. un 20.09.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.10.2018.)

43.⁶ pants. Īpatnības administratīvo pārkāpumu lietās attiecībā uz pārkāpumiem, kuri fiksēti ar tehniskiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli

(1) Pārkāpumus var fiksēt ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli. Kārtību, kādā izmanto tehniskos līdzekļus (fotoiekārtas vai videoiekārtas), nosaka Ministru kabinets.

(2) Administratīvo sodu par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli, piemēro transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā norādītajam turētājam vai, ja turētājs nav norādīts vai transportlīdzeklis ir noņemts no uzskaites, — transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam). Ja pārkāpums izdarīts ar transportlīdzekli, kas nodots tirdzniecībai (tam uzstādītas tirdzniecības valsts reģistrācijas numura zīmes vai tas reģistrēts tirdzniecības reģistrā), administratīvo sodu piemēro komersantam, kurš veic attiecīgā transportlīdzekļa tirdzniecību.

(3) Par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli, personai uzliek attiecīgajam pārkāpumam noteikto minimālo naudas sodu.

(4) Persona, kurai ir piemērots administratīvais sods par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli, netiek uzskatīta par administratīvi sodītu.

(5) Administratīvo sodu par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli, šā panta otrajā daļā minētajai personai nepiemēro, ja:

1) tiek konstatēts, ka pārkāpuma izdarīšanas brīdī transportlīdzeklis nav atradies šā panta otrajā daļā minētās personas valdījumā citas personas prettiesisku darbību dēļ;

2) šā panta otrajā daļā minētā persona norāda personu, kura pārkāpuma izdarīšanas brīdī vadīja transportlīdzekli (norādot attiecīgo personu identificējošos datus), kā arī iesniedz šo faktu apliecinājošus pierādījumus.

(6) Ja pārkāpums fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli, par to bez šā panta otrajā daļā minētās personas klātbūtnes tiek sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols–lēmums, kurā norādāma šāda informācija:

1) protokola–lēmuma sastādīšanas datums;

2) institūcija, kuras amatpersona piemērojusi administratīvo sodu;

3) pārkāpuma konstatēšanas datums un laiks;

4) pārkāpuma izdarīšanas vieta;

5) transportlīdzekļa marka un valsts reģistrācijas numurs;

6) norāde uz pārkāptajām tiesību normām (normatīvā akta pants, tā daļa, punkts vai apakšpunkts);

7) lēmums par naudas soda uzlikšanu un naudas soda apmērs;

8) persona, kurai piemērots administratīvais sods;

9) naudas soda samaksas termiņš;

10) maksājuma uzdevuma rekvizīti un institūcijas, kurās naudas sodu iespējams samaksāt;

11) pieņemtā lēmuma pārsūdzēšanas kārtība;

12) informācija par sekām, kādas iestājas, ja naudas sods netiek samaksāts;

13) fotogrāfija, kurā redzams pārkāpumu izdarījušais transportlīdzeklis un šā transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numura zīme.

(7) Protokols–lēmums ir derīgs bez administratīvo sodu piemērojušās amatpersonas paraksta.

(8) Protokolu–lēmumu ne vēlāk kā triju darbdienu laikā pēc tā pieņemšanas nosūta personai, kurai piemērots administratīvais sods, un informāciju par pieņemto lēmumu ievada transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā vai traktortehnikas un tās vadītāju informatīvajā sistēmā.

(9) Ja persona Ceļu satiksmes drošības direkcijas interneta vietnē ir reģistrējusies elektroniskajā e-pakalpojumu sistēmā un piekritusi paziņojumu saņemšanai elektroniski, protokolu–lēmumu un citus ar protokola–lēmuma izpildi saistītos dokumentus minētajai personai nosūta elektroniski.

(10) Lēmumu par administratīvā soda piemērošanu šā panta otrajā daļā minētā persona Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā noteiktajā termiņā un kārtībā var pārsūdzēt augstākā iestādē, ievērojot šā panta vienpadsmitās daļas noteikumus. Augstāka iestāde sūdzību par administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu izskata Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā noteiktajā termiņā un kārtībā.

(11) Ja šā panta otrajā daļā minētā persona nav vadījusi transportlīdzekli pārkāpuma izdarīšanas brīdī, tā, pārsūdzot augstākā iestādē lēmumu par administratīvā soda piemērošanu, sūdzībā norāda personu, kura pārkāpuma izdarīšanas brīdī vadīja transportlīdzekli. Šādā gadījumā sūdzībā norāda attiecīgo personu identificējošos datus (vārdu, uzvārdu, personas kodu, bet par ārzemnieku papildus norāda arī dzīvesvietas adresi, vadītāja apliecības numuru, izdošanas datumu un vietu, vadītāja apliecības izdevēju valsti) un sūdzībai pievieno pierādījumus, kas apliecina, ka šī persona pārkāpuma izdarīšanas brīdī vadīja transportlīdzekli.

(12) Ja iesniegtie pierādījumi apliecina, ka pārkāpuma izdarīšanas brīdī transportlīdzekļi ir vadījis šā panta otrajā daļā minētās personas norādītais transportlīdzekļa vadītājs, augstāka iestāde atceļ lēmumu par administratīvā soda piemērošanu šā panta otrajā daļā minētajai personai un pieņem lēmumu par tā piemērošanu transportlīdzekļa vadītājam. Šādā gadījumā saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kas regulē pārkāpumu uzskaites punktu piemērošanu, transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā tiek reģistrēti pārkāpumu uzskaites punkti.

(13) Augstākas iestādes pieņemto lēmumu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā noteiktajā termiņā un kārtībā var pārsūdzēt tiesā.

(14) Izskatot transportlīdzekļa vadītāja sūdzību par viņam piemēroto administratīvo sodu, tiesa pieaicina šā panta otrajā daļā minēto personu.

(15) Ja, pārbaudot lietā esošos pierādījumus, netiek konstatēts, ka transportlīdzekļi ir vadījis šā panta otrajā daļā minētās personas norādītais transportlīdzekļa vadītājs, tiesa var pieņemt lēmumu par administratīvā soda piemērošanu šā panta otrajā daļā minētajai personai.

(16) Uzliktais naudas sods izpildāms Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā noteiktajā termiņā un kārtībā.

(21.11.2013. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.12.2015. un 27.04.2017. likumu, kas stājas spēkā 24.05.2017.)

43.⁷ pants. Pārkāpumu fiksēšana ar tehniskiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekļi

(1) Lai Valsts policija veiktu ceļu satiksmes uzraudzību, Ceļu satiksmes drošības direkcija, pamatojoties uz deleģēšanas līgumu, kas noslēgts ar Valsts policiju, var nodrošināt tehnisko līdzekļu (fotoiekārtas vai videoiekārtas) uzstādīšanu un to darbību pārkāpumu fiksēšanai, neapturot transportlīdzekļi.

(2) Valsts policija, lai piemērotu administratīvos sodus par pārkāpumiem, kas fiksēti ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekļi, transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā apstrādā to informāciju, kas par attiecīgo pārkāpumu saņemta no tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), sagatavo šā likuma 43.⁶ panta sestajā daļā minēto protokolu–lēmumu un nosūta to šā likuma 43.⁶ panta astotajā daļā minētajai personai. Valsts policija ar Ceļu satiksmes drošības direkciju var noslēgt deleģēšanas līgumu, kurā paredz, ka Ceļu satiksmes drošības direkcija transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā apstrādā to informāciju, kas par attiecīgo pārkāpumu saņemta no tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), sagatavo šā likuma 43.⁶ panta sestajā daļā minētā protokola–lēmuma projektu un nosūta to Valsts policijai izvērtēšanai un lēmuma par administratīvā soda piemērošanu pieņemšanai, bet pēc minētā Valsts policijas lēmuma pieņemšanas protokolu–lēmumu nosūta šā likuma 43.⁶ panta astotajā daļā minētajai personai, kā arī veic atsevišķas Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā noteiktās darbības, kas saistītas ar uzlikto naudas sodu izpildi.

(3) Ministru kabinets nosaka izdevumus, kas tiek segti Ceļu satiksmes drošības direkcijai saistībā ar šā panta pirmajā un otrajā daļā minēto valsts pārvaldes uzdevumu izpildi, kā arī to segšanas kārtību.

(21.11.2013. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 09.11.2017. likumu, kas stājas spēkā 06.12.2017.)

43.⁸ pants. Īpatnības administratīvo pārkāpumu lietās attiecībā uz pārkāpumiem, kurus izdarījuši ārvalstu pārvadātāji

(1) Ja fiksēts pārkāpums ceļu satiksmē, par kura izdarīšanu ir atbildīgs ārvalstu pārvadātājs, lēmumu par naudas soda uzlikšanu pieņem pārkāpuma konstatēšanas vietā bez ārvalstu pārvadātāja klātbūtnes, sastādot protokolu–lēmumu, kurā norāda šādu informāciju:

- 1) protokola–lēmuma sastādīšanas datumu;
- 2) institūciju, kuras amatpersona piemērojusi sodu, institūcijas tālruna numuru un protokola–lēmuma sastādītāja amatu, vārdu un uzvārdu;
- 3) pārkāpuma konstatēšanas vietu (pilsētas vai citas apdzīvotas vietas nosaukumu, adresi), datumu un laiku;
- 4) ārvalstu pārvadātāju, kuram piemērots administratīvais sods, — tā nosaukumu, juridisko formu, adresi, tālruna numuru un elektroniskā pasta adresi;
- 5) transportlīdzekļa vadītāja vārdu, uzvārdu, dzimšanas datus, vadītāja apliecības numuru;

- 6) transportlīdzekļa marku un valsts reģistrācijas numuru;
- 7) pārkāpuma faktisko un tiesisko apstākļu konstatējumu, kā arī pierādījumus, kas pamato pārkāpumu;
- 8) tiesību normas, kas paredz atbildību par attiecīgo administratīvo pārkāpumu (normatīvā akta pantu, tā daļu, punktu vai apakšpunktu);
- 9) lēmumu par naudas soda uzlikšanu un naudas soda apmēru;
- 10) tās institūcijas rekvizītus, kuras amatpersona piemērojusi sodu, kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, uz kuru veicams pārskaitījums;
- 11) šā likuma 43.⁹ pantā paredzēto nodrošinājuma līdzekli, ja tāds piemērots;
- 12) norādi, kur un kādā termiņā lēmumu var pārsūdzēt.

(2) Par pieņemto lēmumu ārvalstu pārvadātājam paziņo, nosūtot protokolu–lēmumu pa elektronisko pastu, kā arī informē transportlīdzekļa vadītāju pārkāpuma konstatēšanas vietā.

(3) Lēmums par naudas soda uzlikšanu stājas spēkā protokola–lēmuma nosūtīšanas brīdī.

(4) Ārvalstu pārvadātājam uzliktais naudas sods samaksājams nekavējoties.

(5) Lēmumu par naudas soda uzlikšanu ārvalstu pārvadātājs var pārsūdzēt augstākā iestādē Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā noteiktajā termiņā un kārtībā. Lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā izpildi.

(6) Augstākā iestāde sūdzību par administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu izskata Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā noteiktajā termiņā un kārtībā. Augstākās iestādes lēmumu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā noteiktajā termiņā un kārtībā var pārsūdzēt tiesā.

(20.09.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.10.2018.)

43.⁹ pants. Īpatnības administratīvo pārkāpumu novēršanā un lēmuma par naudas soda uzlikšanu izpildē attiecībā uz pārkāpumiem, kurus izdarījuši pārvadātāji

(1) Lai novērstu pārkāpumu ceļu satiksmē, par kura izdarīšanu ir atbildīgs pārvadātājs, kā arī lai nodrošinātu, ka šā likuma 43.⁸ panta kārtībā pieņemtais lēmums par naudas soda uzlikšanu tiek izpildīts, kontroles institūcija (amatpersona) var piemērot šādus nodrošinājuma līdzekļus:

- 1) aizturēt transportlīdzekļa reģistrācijas dokumentus;
- 2) aizturēt transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numura zīmes;
- 3) uzlikt transportlīdzeklī imobilizatoru (riteņu bloķētāju).

(2) Vienlaikus var piemērot vairākus šā panta pirmajā daļā minētos nodrošinājuma līdzekļus.

(3) Par nodrošinājuma līdzekļa piemērošanu pārvadātājam paziņo pa elektronisko pastu, kā arī informē transportlīdzekļa vadītāju pārkāpuma konstatēšanas vietā.

(4) Par transportlīdzekļa, kravas vai bagāžas (ja tāda ir) drošību pēc šā panta pirmajā daļā paredzētā nodrošinājuma līdzekļa piemērošanas atbild pārvadātājs.

(5) Šā panta pirmās daļas 1. un 2. punktā piemērotā nodrošinājuma līdzekļa darbība ir spēkā līdz pārkāpuma novēršanai, kā arī šā likuma 43.⁸ panta kārtībā uzliktā naudas soda samaksai.

(6) Šā panta pirmās daļas 3. punktā piemērotā nodrošinājuma līdzekļa darbība ir spēkā līdz pārkāpuma novēršanai, kā arī šā likuma 43.⁸ panta kārtībā uzliktā naudas soda samaksai, bet ne ilgāk kā 30 dienas.

(7) Par nodrošinājuma līdzekļa piemērošanu un atcelšanu izdara ierakstu administratīvā pārkāpuma protokolā vai šā likuma 43.⁸ panta pirmajā daļā minētajā protokolā–lēmumā.

(20.09.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.10.2018.)

44.pants. Zaudējuma atlīdzināšana

(1) Šā likuma vai citu ceļu satiksmes drošību reglamentējošu aktu pārkāpuma rezultātā nodarītais zaudējums ir jāatlīdzina.

(2) Par transportlīdzekļa ekspluatācijas rezultātā nodarīto zaudējumu atbild transportlīdzekļa īpašnieks vai valdītājs, ja viņš nepierāda, ka zaudējums radies nepārvaramas varas dēļ, ar paša cietušā nodomu vai cietušā rupjas neuzmanības dēļ vai arī citu iemeslu dēļ, kuri saskaņā ar likumu atbrīvo no atbildības par zaudējuma atlīdzību. Kopīpašnieki un līdzmantinieki par nodarīto zaudējumu atbild solidāri.

(3) Gadījumos, kad transportlīdzeklis ir nodots turētājam, par nodarītajiem zaudējumiem atbild turētājs, ja viņš nav vienojies ar īpašnieku par citādu zaudējumu segšanas kārtību. Tomēr, ja turētājs atrodas prombūtnē (ārpus valsts robežām), nav zināma viņa dzīvesvieta vai pilnīga zaudējumu piedziņa no viņa nav iespējama, par zaudējumu atbild transportlīdzekļa īpašnieks.

(4) Ja transportlīdzeklis izgājis no īpašnieka, valdītāja vai turētāja valdījuma nevis viņa paša vainas dēļ, bet gan citas personas prettiesisku darbību rezultātā, par nodarīto zaudējumu atbild šī persona. Ja arī īpašnieka, valdītāja vai turētāja uzvedībai nav attaisnojuma, nodarītos zaudējumus atlīdzināt var prasīt kā no personas, kas lietojusi transportlīdzekli, tā arī no īpašnieka, valdītāja vai turētāja atbilstoši katra vainas pakāpei.

(5) Civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas gadījumā trešajai personai nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas kārtību regulē atsevišķs likums par civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu.

VIII nodaļa Papildu noteikumi

45.pants. Izņēmuma gadījumi

(1) Aizliegts izsniegt speciālas atļaujas, kas dod tiesības atkāpties no šā likuma un Ceļu satiksmes noteikumu prasībām.

(2) Atsevišķos gadījumos ar Ministru kabineta noteiktajā kārtībā izsniegtām caurlaidēm:

1) pasta komersantu transportlīdzekļiem un tādiem Saeimas, Valsts prezidenta kancelejas, Valsts kancelejas, ministriju, Augstākās tiesas un Ģenerālprokuratūras transportlīdzekļiem, ar kuriem nogādā pasta sūtījumus, pildot attiecīgo uzdevumu, ir tiesības neievērot apstāšanās noteikumus un stāvēšanas noteikumus uz laiku līdz 30 minūtēm, blakus caurlaidei novietojot informāciju par laiku, kad transportlīdzeklis attiecīgajā vietā apturēts, kā arī ceļa zīmju "Braukt aizliegts", "Mehāniskajiem transportlīdzekļiem braukt aizliegts" un "Kravas automobiļiem braukt aizliegts" prasības;

2) transportlīdzekļiem, ar kuriem veic inkasāciju, pildot attiecīgo uzdevumu, ir tiesības neievērot apstāšanās un stāvēšanas noteikumus, kā arī ceļa zīmju "Braukt aizliegts", "Mehāniskajiem transportlīdzekļiem braukt aizliegts" un "Kravas automobiļiem braukt aizliegts" prasības.

(2¹) Lai nodrošinātu Saeimas, Eiropas Parlamenta, pašvaldību domju vēlēšanu, kā arī tautas nobalsošanas norisi, Centrālās vēlēšanu komisijas priekšsēdētājs ir tiesīgs attiecībā uz transportlīdzekļiem, kuru vadītāji pilda vēlēšanu komisiju rīkojumus, uz vēlēšanu vai tautas nobalsošanas dienu izsniegt caurlaides ar tiesībām neievērot apstāšanās un stāvēšanas noteikumus, kā arī ceļa zīmju "Braukt aizliegts", "Mehāniskajiem transportlīdzekļiem braukt aizliegts" un "Kravas automobiļiem braukt aizliegts" prasības.

(2²) Šā panta otrajā daļā minēto caurlaižu izsniegšanas, lietošanas un kontroles kārtību, kā arī gadījumus un kārtību, kādā tās anulē, nosaka Ministru kabinets.

(3) Šajā likumā noteiktajā kārtībā saskaņotajos sporta pasākumos ir pieļaujamas atkāpes no Ceļu satiksmes

noteikumiem tiktāl, ciktāl to nosaka sporta pasākumus reglamentējošie akti.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.07.2003., 26.05.2005., 15.12.2005., 19.02.2009., 09.06.2011., 10.12.2015. un 12.04.2018. likumu, kas stājas spēkā 10.05.2018.)

46.pants. Noteikumu spēks attiecībā uz ārvalstu pilsoņiem un bezvalstniekiem

Šis likums, Ceļu satiksmes noteikumi un citi normatīvie akti, kas regulē attiecības ceļu satiksmes drošības jomā, attiecas arī uz ārvalstīs reģistrētajiem transportlīdzekļiem, kā arī to īpašniekiem, vadītājiem un citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, tiem atrodoties Latvijas teritorijā, ja starptautiskajos līgumos, kuru dalībvalsts ir Latvija, nav paredzēts citādi.

47.pants. Noteikumi transportlīdzekļu vadītājiem, kas ierodas Latvijā no ārvalstīm vai ieved Latvijā transportlīdzekļus

(1) Personai Latvijā atļauts vadīt transportlīdzekli, ja tai ir klāt:

- 1) Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalsts izsniegta vadītāja apliecība;
- 2) vadītāja apliecība, kurā norādītas 1968.gada Konvencijā par ceļu satiksmi noteiktās vadītāja apliecību kategorijas;
- 3) vadītāja apliecība, kurā nav norādītas 1968.gada Konvencijā par ceļu satiksmi noteiktās transportlīdzekļu kategorijas. Ar šādu vadītāja apliecību personai atļauts vadīt tikai B kategorijai atbilstošus transportlīdzekļus, ja izdevējvalstī šī vadītāja apliecība dod tiesības vadīt automobili. Ja vadītāja apliecībā ieraksti nav izdarīti ar latīņu alfabēta burtiem, persona uzrāda notariāli apliecinātu tulkojumu latviešu valodā.

(2) Transportlīdzekļa vadītājam, kurš ierodas Latvijā no ārvalstīm un uzturas Latvijā ilgāk par vienu gadu, noteiktā kārtībā jāapmaina transportlīdzekļa vadītāja apliecība, izņemot Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalsts izsniegtu vadītāja apliecību, kā arī personas, kas bauda diplomātiskās vai konsulārās imunitātes un privilēģijas.

(3) Latvijā ir pienākums reģistrēt tādus no ārvalstīm uz laiku ievestus transportlīdzekļus, kuri atbilst šā likuma 10.panta 1.² daļas nosacījumiem.

(4) Šā panta pirmās un otrās daļas noteikumi nav piemērojami ārvalstu bruņoto spēku sastāvā esošajām personām, kuras Latvijas Republikā pilda dienesta pienākumus starptautiskās sadarbības ietvaros.

(5) Šā panta pirmajā daļā minētajos gadījumos personai Latvijā atļauts vadīt transportlīdzekli, ja tā sasniegusi šā likuma 24.pantā minēto attiecīgās kategorijas transportlīdzekļu vadītāja tiesību iegūšanai noteikto vecumu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2000., 26.05.2005., 15.02.2007., 19.02.2009. un 03.03.2011. likumu, kas stājas spēkā 06.04.2011.)

48.pants. Starptautisko līgumu piemērošana

Ja Saeimas apstiprinātā starptautiskajā līgumā paredzēti citādi noteikumi nekā šajā likumā, piemērojami starptautiskā līguma noteikumi.

49.pants. Pārrobežu informācijas apmaiņa par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem

(1) Lai veicinātu ceļu satiksmes drošību un identificētu ārvalstu transportlīdzekļu īpašniekus (turētājus, valdītājus) un vadītājus, tiek veikta pārrobežu informācijas apmaiņa par šādiem ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem:

- 1) atļautā braukšanas ātruma pārsniegšana;
- 2) drošības jostas un aizsprādzētas aizsargķiveres nelietošana;
- 3) luksofora aizliedzošā gaismas signāla neievērošana;

- 4) transportlīdzekļa vadīšana alkohola reibumā vai narkotisko un citu apreibinošo vielu ietekmē;
- 5) braukšanas joslas neatļauta izmantošana;
- 6) tālruņa lietošana, ja transportlīdzeklis atrodas kustībā (izņemot gadījumus, kad transportlīdzekļa vadītājam, lai to lietotu, nav nepieciešams ņemt rokā tālruņa klausuli.

(2) Iestādes, kuru kompetencē ir šā panta pirmajā daļā minēto ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu izmeklēšana un izskatīšana, ir tiesīgas ar Iekšlietu ministrijas Informācijas centra starpniecību piekļūt citas Eiropas Savienības dalībvalsts transportlīdzekļu reģistrācijas datiem par transportlīdzekli un tā īpašnieku (turētāju, valdītāju). Tehnisku iespēju minētajām iestādēm piekļūt citas Eiropas Savienības dalībvalsts transportlīdzekļu reģistrācijas datiem par transportlīdzekli un tā īpašnieku (turētāju, valdītāju) nodrošina Iekšlietu ministrijas Informācijas centrs.

(3) Citā Eiropas Savienības dalībvalstī reģistrēta transportlīdzekļa īpašnieku (turētāju, valdītāju) vai vadītāju, ar kura transportlīdzekli izdarīts ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums, par izdarīto ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu informē tās valsts valodā, kas lietota minētā transportlīdzekļa reģistrācijas dokumentā, vai vienā no tās valsts oficiālajām valodām, kurā reģistrēts minētais transportlīdzeklis.

(4) Kārtību, kādā ar citām Eiropas Savienības dalībvalstīm veicama apmaiņa ar šajā pantā noteikto informāciju par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem, kā arī apmaiņai paredzētās informācijas apjomu par transportlīdzekli un tā īpašnieku (turētāju, valdītāju) un vadītāju nosaka Ministru kabinets.

(21.11.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.12.2013.)

Pārejas noteikumi

1. *(Izslēgts ar 08.07.2003. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2004.)*

2. Ar šā likuma spēkā stāšanos spēku zaudē Satversmes 81.panta kārtībā izdotie Ministru kabineta 1997.gada 7.aprīļa noteikumi nr.135 "Noteikumi par ceļu satiksmi" (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1997, 10., 18.nr.).

3. *(Izslēgts ar 26.05.2005. likumu, kas stājas spēkā 29.06.2005.)*

4. Grozījums (2005.gada 26.maija redakcijā) šā likuma 4.panta trešajā daļā, 4.¹ pants, 10.¹ pants un 22.panta piektā daļa stājas spēkā 2005.gada 1.septembrī.

(26.05.2005. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 15.03.2007.)

5. Šā likuma 15.¹ pants (2005.gada 26.maija redakcijā) un grozījums 28.panta 1.punktā (2005.gada 26.maija redakcijā) stājas spēkā 2006.gada 1.jūlijā.

(26.05.2005. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 15.03.2007.)

6. *(Izslēgts ar 15.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 15.03.2007.)*

7. *(Izslēgts ar 15.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 15.03.2007.)*

8. Ministru kabinets līdz 2007.gada 31.decembrim izdod šā likuma 4.panta piektās daļas trešajā teikumā minētos noteikumus, kas apstiprina to pakalpojumu cenrādi, kurus Ceļu satiksmes drošības direkcija sniedz, pildot tai deleģētos valsts pārvaldes uzdevumus, un nosaka to personu loku, kuras ir atbrīvojamas no samaksas par sniegtajiem pakalpojumiem. Līdz attiecīgo Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2007.gada 31.decembrim ir piemērojami Ministru kabineta 2006.gada 19.decembra noteikumi Nr.1040 "Noteikumi par valsts akciju sabiedrības "Ceļu satiksmes drošības direkcija" valsts pārvaldes funkciju ietvaros sniegto maksas pakalpojumu cenrādi", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(15.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2007.)

9. Ministru kabinets līdz 2007.gada 1.oktobrim izdod šā likuma 4.¹ panta trešajā un ceturtajā daļā minētos noteikumus, kas nosaka transportlīdzekļu tirdzniecības vietu reģistrācijas kārtību, prasības transportlīdzekļu un to numurēto agregātu tirdzniecībai, kā arī tirdzniecības valsts reģistrācijas numura zīmju izmantošanai. Līdz attiecīgo Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2007.gada 1.oktobrim piemērojami Ministru kabineta 2006.gada 17.oktobra noteikumi Nr.849 "Noteikumi par transportlīdzekļu un to numurēto agregātu tirdzniecības prasībām un tirdzniecības valsts reģistrācijas numura zīmju izmantošanas kārtību", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(15.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2007.)

10. Grozījumi šā likuma 22.panta 3.¹ daļā par vārdu "teorētisko apmācību vai" aizstāšanu ar vārdiem "tai skaitā" un par vārda "teorētiskajai" izslēgšanu šā likuma 22.panta 3.² un piektajā daļā stājas spēkā 2008.gada 1.janvārī. Līdz šo grozījumu spēkā stāšanās dienai Ministru kabinets izdod tiem atbilstošus šā likuma 22.panta piektajā daļā minētos noteikumus.

(15.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2007.)

11. Šā likuma grozījumi par 22.panta trešās daļas izslēgšanu un 30.¹ panta izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2007.gada 1.oktobrī. Līdz šo grozījumu spēkā stāšanās dienai Ministru kabinets izdod šā likuma 30.¹ panta piektajā, sestajā, septītajā un astotajā daļā (jaunajā redakcijā) minētos noteikumus.

(15.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2007.)

12. Šā likuma grozījumi par 31.panta teksta izteikšanu jaunā redakcijā, 31.¹ panta pirmās daļas izslēgšanu un 31.² panta papildināšanu ar sesto daļu stājas spēkā 2007.gada 11.aprīlī. Līdz šo grozījumu spēkā stāšanās dienai Ministru kabinets izdod šā likuma 31.panta pirmajā un otrajā daļā (jaunajā redakcijā) minētos noteikumus.

(15.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2007.)

13. Traktortehnikas vadītāju apliecības un speciālās traktortehnikas vadītāju apliecības, kas izsniegtas līdz 2009.gada 1.janvārim, ir derīgas līdz to derīguma termiņa beigām.

(15.05.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

14. Ministru kabinets līdz 2009.gada 31.decembrim izdod šā likuma 22.panta otrajā daļā (jaunā redakcijā) minētos noteikumus, kas nosaka transportlīdzekļa vadītāja tiesību iegūšanas un atjaunošanas kārtību un vadītāja apliecības izsniegšanas, apmaiņas un atjaunošanas kārtību un termiņus. Līdz attiecīgo Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2009.gada 31.decembrim piemērojami Ministru kabineta 2004.gada 27.jūlija noteikumi Nr.634 "Traktortehnikas vadītāja kvalifikācijas iegūšanas un traktortehnikas vadītāja apliecības izsniegšanas kārtība", Ministru kabineta 2005.gada 15.februāra noteikumi Nr.127 "Bīstamu kravu pārvadāšanai paredzēto transportlīdzekļu vadītāju kvalifikācijas iegūšanas kārtība un vadītāja apliecības izsniegšanas, apmaiņas un atjaunošanas kārtība" un Ministru kabineta 2007.gada 6.marta noteikumi Nr.173 "Transportlīdzekļu vadītāja kvalifikācijas iegūšanas, transportlīdzekļu vadīšanas tiesību iegūšanas un atjaunošanas kārtība un vadītāja apliecības izsniegšanas, apmaiņas un atjaunošanas kārtība", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(19.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.03.2009.)

15. Ministru kabinets līdz 2009.gada 31.decembrim izdod šā likuma 22.panta ceturtajā daļā (jaunā redakcijā) minētos noteikumus, kas nosaka prasības komersantiem, izglītības iestādēm un speciālistiem, kuri nodrošina transportlīdzekļu vadītāju apmācību, transportlīdzekļu vadītāju apmācības programmas, kā arī transportlīdzekļu vadītāju apmācības procesa kontroles kārtību. Līdz attiecīgo Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2009.gada 31.decembrim piemērojami Ministru kabineta 2005.gada 15.februāra noteikumi Nr.131 "Noteikumi par prasībām mācību iestādēm un speciālistiem, kas sagatavo transportlīdzekļu vadītājus, un transportlīdzekļu vadītāju sagatavošanas programmām" un Ministru kabineta 2005.gada 7.jūnija noteikumi Nr.406 "Kvalifikācijas prasības speciālistiem un prasības mācību iestādēm, kas sagatavo traktortehnikas vadītājus, un traktortehnikas vadītāju sagatavošanas programmas", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(19.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.03.2009.)

16. Šā likuma 9.panta ceturta, piektā un sestā daļa stājas spēkā 2009.gada 1.jūlijā.

(19.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.03.2009.)

17. Ministru kabinets līdz 2009.gada 30.jūnijam izdod šā likuma 9.panta sestajā daļā minētos noteikumus.
(19.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.03.2009.)

18. Ministru kabinets līdz 2009.gada 31.jūlijam izdod šā likuma 10.panta 1.4 daļā minētos noteikumus. Līdz attiecīgo noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2009.gada 31.jūlijam piemērojami Ministru kabineta 2004.gada 27.aprīļa noteikumi Nr.446 "Transportlīdzekļu reģistrācijas noteikumi" un Ministru kabineta 2004.gada 20.jūlija noteikumi Nr.618 "Traktortehnikas un tās piekabju reģistrācijas noteikumi", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.
(19.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.03.2009.)

19. Grozījums šā likuma 45.panta 2.¹ daļā par vārda "(padomju)" izslēgšanu stājas spēkā 2009.gada 1.jūlijā.
(19.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.03.2009.)

20. Šā likuma grozījumi par 1.panta 11., 12., 13., 21. un 30.punkta, 22.panta pirmās daļas un otrās daļas pirmā teikuma, 23. un 24.panta izteikšanu jaunā redakcijā, 9.panta otrās daļas papildināšanu pēc vārdiem "izņemot motociklus, triciklus, kvadriciklus" ar vārdu "mopēdus" un 22.panta otrās daļas papildināšanu ar jaunu otro teikumu, kā arī grozījumi šā likuma 10.panta pirmās daļas 3.punktā par vārdu "to piekabes un mopēdus" aizstāšanu ar vārdiem "un to piekabes", 10.panta astotās daļas 2.punktā par vārdu "piekabes un mopēdus" aizstāšanu ar vārdiem "un to piekabes", 15.panta otrajā daļā par vārdu "to piekabju un mopēdu" aizstāšanu ar vārdiem "un to piekabju", 15.panta ceturtajā daļā par vārdu "to piekabju (izņemot traktortehniku un tās piekabes) un mopēdu" aizstāšanu ar vārdiem "un to piekabju (izņemot traktortehniku un tās piekabes)" un vārda "mopēdu" izslēgšanu 15.¹ panta pirmajā, otrajā un ceturtajā daļā stājas spēkā 2013.gada 1.janvārī.

(03.03.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.04.2011.)

21. Grozījums šā likuma 25.panta pirmajā daļā par vārdu "Autotransporta inspekcijas amatpersonu (pasažieru un kravas autopārvadājumu kontroles laikā)" izslēgšanu stājas spēkā 2011.gada 1.aprīlī.

(09.06.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.07.2011.)

22. Ministru kabinets līdz 2011.gada 1.septembrim izdod šā likuma 10.¹ pantā minētos noteikumus par Valsts tehniskās uzraudzības aģentūrā reģistrējamo transportlīdzekļu reģistrācijas valsts nodevas likmēm, maksāšanas kārtību un atvieglojumiem. Līdz attiecīgo noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2011.gada 1.septembrim piemērojami Ministru kabineta 2005.gada 8.novembra noteikumi Nr.845 "Noteikumi par transportlīdzekļu reģistrācijas valsts nodevu (transportlīdzekļu reģistra nodevu)", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(09.06.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.07.2011.)

23. Ministru kabinets līdz 2011.gada 30.decembrim izdod šā likuma 4.panta piektajā daļā minētos noteikumus par normatīvajos aktos noteikto Ceļu satiksmes drošības direkcijas pakalpojumu cenrāža apstiprināšanu, kā arī nosaka to personu loku, kuras ir atbrīvojamas no samaksas par minētajiem pakalpojumiem. Līdz attiecīgo noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2011.gada 30.decembrim piemērojami Ministru kabineta 2007.gada 18.decembra noteikumi Nr.879 "Noteikumi par valsts akciju sabiedrības "Ceļu satiksmes drošības direkcija" valsts pārvaldes funkciju ietvaros sniegto maksas pakalpojumu cenrādi", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(09.06.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.07.2011.)

24. Šā likuma grozījums par 9.panta piektās daļas papildināšanu ar 8.punktu stājas spēkā 2011.gada 1.augustā.

(09.06.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.07.2011.)

25. Šā likuma grozījums par 16.panta papildināšanu ar 6.¹ daļu stājas spēkā 2012.gada 1.janvārī.

(09.06.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.07.2011.)

26. Grozījums šā likuma 28.panta pirmās daļas 1.punktā par tā izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2012.gada 1.janvārī.

(09.06.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.07.2011.)

27. Līdz 2012.gada 1.jūnijam Ministru kabinets izstrādā un iesniedz Saeimai likumprojektus, kas paredz, ka Latvijā iepriekš neregistrētiem jauniem transportlīdzekļiem pirmreizējo valsts tehnisko apskati veic ne vēlāk kā 24 mēnešus pēc to pirmreizējās reģistrācijas Latvijā.

(23.02.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 27.03.2012.)

28. Motocikliem, tricikliem un kvadricikliem, kuriem valsts tehniskā apskate veikta līdz 2012.gada 31.decembrim, turpmākās valsts tehniskās apskates veic, ievērojot termiņu, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē.

(29.11.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2013.)

29. Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalsts izsniegtu vadītāja apliecību, kura neatbilst Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 20.decembra direktīvā 2006/126/EK par vadītāju apliecībām noteiktajām prasībām, atļauts izmantot ne ilgāk kā līdz 2033.gada 19.janvārim.

(29.11.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2013.)

30. Lai nodrošinātu norēķinu veikšanu par pakalpojumiem, kurus komersants sniedzis līdz 2012.gada 31.decembrim, piemērojama Ministru kabineta 2011.gada 26.aprīļa noteikumos Nr.329 "Samaksas kārtība komersantam par pakalpojuma sniegšanu — ceļu satiksmes pārkāpumu fiksēšanu ar tehniskajiem līdzekļiem, neaprotot transportlīdzekli" noteiktā kārtība, kādā komersants saņem samaksu par pakalpojuma sniegšanu.

(21.11.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.12.2013.)

31. Šā likuma 14.panta grozījumi, kuri paredz izteikt jaunā redakcijā ceturtās daļas pirmo teikumu, kas noteic, ka komercķīlas atzīmi attiecīgajā transportlīdzekļu reģistrā ieraksta, pamatojoties uz komercķīlu turētāja paziņojumu, un septīto daļu, kas noteic, ka gadījumā, ja Komerckķīlu reģistrā ir izdarīts ieraksts par komercķīlas tiesību izlietošanu, iesniegumu transportlīdzekļa noņemšanai no uzskaites vai pārreģistrācijai īpašnieka vietā iesniedz komercķīlas ņēmējs, stājas spēkā 2014.gada 1.maijā.

(21.11.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.12.2013.)

32. Grozījumi šā likuma 14.¹ pantā par pirmās un astotās daļas izteikšanu jaunā redakcijā, panta nosaukuma un teksta papildināšanu pēc vārda "reģistrā" ar vārdiem "un traktortehnikas un tās vadītāju informatīvajā sistēmā", ceturtās daļas papildināšanu pēc vārdiem "Ceļu satiksmes drošības direkcijas" ar vārdiem "vai Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras" un piektās un septītās daļas papildināšanu pēc vārdiem "Ceļu satiksmes drošības direkcija" ar vārdiem "un Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra" stājas spēkā 2014.gada 1.decembrī. Līdz attiecīgo grozījumu spēkā stāšanās dienai Ministru kabinets izdod tiem atbilstošus 14.¹ panta pirmajā un astotajā daļā minētos noteikumus.

(04.09.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.09.2014.)

33. Šā likuma grozījums par 10.¹ panta izslēgšanu stājas spēkā 2015.gada 1.janvārī.

(04.09.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.09.2014.)

34. Šā likuma grozījumi par 22.panta papildināšanu ar 1.¹ un 1.² daļu stājas spēkā 2015.gada 1.maijā. Attiecībā uz personām, kuras izdarījušas šā likuma 22.panta 1.¹ daļā minētos nodarījumus līdz 2015.gada 30.aprīlim, piemērojami šā likuma noteikumi, kādi bija spēkā pirms šo grozījumu spēkā stāšanās dienas.

(30.10.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.11.2014.)

35. Grozījumi šā likuma 12.pantā par otrās daļas 5. un 6.punkta izslēgšanu stājas spēkā 2016.gada 1.aprīlī.

(10.12.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2016.)

36. Šā likuma 29.panta 4.¹ daļa stājas spēkā 2016.gada 1.aprīlī. Šā likuma 29.panta 4.¹ daļa nav attiecināma uz gadījumiem, kad personai transportlīdzekļu vadīšanas tiesības ir atņemtas uz laiku līdz gadam pirms šīs daļas spēkā stāšanās dienas.

(10.12.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2016.)

37. Grozījums par šā likuma 43.² panta izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2016.gada 1.jūnijā.

(10.12.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2016.)

38. Grozījums šā likuma 45.panta otrajā daļā par vārdu "un ministriju transportlīdzekļiem" aizstāšanu ar vārdiem "ministriju transportlīdzekļiem, Augstākās tiesas un Ģenerālprokuratūras transportlīdzekļiem", kā arī grozījums par 45.panta papildināšanu ar 2.² daļu stājas spēkā 2017.gada 1.janvārī. Līdz attiecīgo grozījumu spēkā stāšanās dienai Ministru kabinets izdod tiem atbilstošus 45.panta 2.² daļā minētos noteikumus.

(10.12.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2016.)

39. Grozījums šā likuma 14.¹ pantā par astotās daļas izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2018. gada 1. jūnijā.
(09.11.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.12.2017.)

40. Šā likuma grozījums par 10. panta astotās daļas 1. punkta izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2018. gada 1. novembrī. Lai nodrošinātu ceļu satiksmes drošību, Ministru kabinets līdz 2018. gada 31. oktobrim izdod šim grozījumam atbilstošus noteikumus.

(12.04.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.05.2018.)

41. Šā likuma grozījums par 21. panta izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2019. gada 1. janvārī.

(12.04.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.05.2018.)

42. Šā likuma grozījumi par 23. panta septītās un devītās daļas un 24. panta pirmās daļas 6. punkta izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2018. gada 1. septembrī.

(12.04.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.05.2018.)

43. Traktortehnikas vadītāja apliecības, kas izsniegtas līdz 2018. gada 31. augustam, ir derīgas līdz to derīguma termiņa beigām.

(12.04.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.05.2018.)

44. Ministru kabinets līdz 2018. gada 30. novembrim izdod šā likuma 43.⁵ panta pirmajā un otrajā daļā minētos noteikumus. Līdz attiecīgo noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2018. gada 30. novembrim piemērojami Ministru kabineta 2005. gada 11. janvāra noteikumi Nr. 15 "Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(20.09.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.10.2018.)

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

(03.03.2011. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.02.2012., 21.11.2013. un 10.12.2015. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2016.)

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

1) *(izslēgts ar 10.12.2015. likumu);*

2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002.gada 11.marta direktīvas 2002/15/EK par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi;

3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 20.decembra direktīvas 2006/126/EK par vadītāju apliecībām;

4) Eiropas Parlamenta un Padomes 2010.gada 7.jūlija direktīvas 2010/40/ES par pamatu inteligēnto transporta sistēmu ieviešanai autotransporta jomā un saskarnēm ar citiem transporta veidiem;

5) Eiropas Parlamenta un Padomes 2011.gada 25.oktobra direktīvas 2011/82/ES, ar ko veicina pārrobežu informācijas apmaiņu par ceļu satiksmes drošības noteikumu pārkāpumiem.

Likums Saeimā pieņemts 1997.gada 1.oktobrī.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja biedrs A.Ameriks

Rīgā 1997.gada 21.oktobrī

© Oficiālais izdevējs "Latvijas Vēstnesis"